

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIII. Ч. 171. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ВЕРЕСНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 14, 1976 No. 171. VOL. LXXXIII

АРХІЄПІСКОП АМВРОЗІЙ СЕНИШИН, ЧСВВ, МИТРОПОЛИТ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ, ПОМЕР У ФІЛАДЕЛЬФІЇ НА 73-МУ РОЦІ ЖИТТЯ. ПОХОРОН У ЧЕТВЕР

Філадельфія. — Минулої суботи, 11-го вересня, в цій країні швидко поширилася сумна вістка, що того дня в пополуночних годинах помер на 73-му році життя, після довшої недуги, св. п. о. Амврозій Сенишин, ЧСВВ, Архiepіскоп Філадельфії і Митрополит Української Католицької Церкви в Америці. Архiepірейські похорони заповідано на четвер, 16-го вересня.

Св. п. Владика Амврозій Сенишин народився в Старому Самборі в Україні 23-го лютого 1903-го року. Його батьки: Тимофій і Марія Сенишини. В 1922-му році св. п. Митрополит Амврозій почав свої теологічні студії, вступивши до монастиря ОО. Василіян в Крехові. Після студій, які включали філософію і реторику, в монастирях в Лаврові, Добромилі і Кристині, був рукоположений на священника в 1931-му році і два роки після того виконував душпастирські обов'язки для українців католиків у Варшаві. В 1933-му році з доручення Слуги Божого Андрея Шептицького виїхав до Чикаго в Америку і тут до 1937-го року був настоятелем монастиря ОО Василіян, а після до 1942-го року парохом церкви св. о. Миколая. А 1941-му році був організатором Екзархатського Конгресу в Чикаго.

В 1942-му році був висвячений на єпископа-помічника Філадельфійської Єпархії та призначений на Апостольського Адміністратора новоствореної Стемфордської дієцезії, якої став першим єпископом в 1957-го році. Після смерті св. п. Архiepіскопа-Митрополита Константина Богачевського, в 1961-му році був піднесений до гідності Архiepіскопа Філадельфійського та Митрополита УК-Церкви в Америці. За його заслуги був наділений високими почесними, включно з почесною Асистентом Апостольського Престолу. До будови багатьох церков та багатьох інших заслуг Покійного належить також створення Української Католицької Допомогового Комітету, який він очолював, та висилку до Європи покійного вже єпископа, тоді шамбеляна о. д-ра копа, тоді шамб., о. д-ра Івана Стахова, допомагаючи десяткам тисяч українських скитальців під час 2 світ. війни переїхати до Америки чи інших вільних країн на постійне поселення. Один з останніх доверень Покійного Архiepірея, між якими є ряд церковних і теологічних публікацій, була будова репрезентативного катедрал в його храму Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філадельфії, в якому й відбудеться архiepірейські похорони.

Св. п. Митрополит Амврозій Сенишин, ЧСВВ.

Українці взяли участь в Конференції Асоціації Американських Соціологів

Нью Йорк, (О. Воловина). — В дні 30 серпня до 3 вересня відбулася тут в Гілтон готелі річна конференція Американської Асоціації Соціологів, в якій брало участь около 3000 науковців з цілої Америки і Канади. Відбуто 92 сесії на різні теми, між ними 4 сесії були присвячені соціології етнічних груп в Америці. Двоє українців-соціологів брало активну участь в конференції. Д-р Рональд Павалко, професор Флоридського державного університету, читав працю про "Структуральну асиміляцію слов'янсько-американців", а мгр Олег Воловина, докторант з Браун університету, брав участь в дискусійній сесії на тему: "Порівняльна етнічність: міграційний стріт".

Тема студій етнічних груп набрала останніми роками надзвичайної ваги в Америці. Політичну вагу етнічності фактору визнав президент Форд, створивши пост спеціального асистента етнічних справ, та найменувавши на цей пост українця д-ра Митрона Куропаса. В академічних колах це зацікавлення виявилось похваленим дослідів та виданням чисельних книжок і праць в наукових журналах про різні етнічні групи. На жаль, кількість наукових праць про українців є мінімальна, в порівнянні до інших етнічних груп.

Було б дуже побажанням, щоб українські соціологи в Америці звернули більше уваги на студії української тематики, користуючись з нагоди широкого зацікавлення етнічними студіями. Правдоподібно в списку населення ЗСА 1980 року буде поставлене питання про етнічну приналежність. Дуже важливо, щоб статистика із цього питання правильно відзеркалювала чисельність українців в Америці.

МОЖЛИВОСТІ ТА ШЛЯХИ І ЗАСОБИ ПОЖВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ БУЛИ ТЕМОЮ НАРАД ГОЛІВ ОКРУГ УНС З ЕКЗЕКУТИВНОЮ

Джерзі Сіті. — Можливості подальшого розвитку Українського Народного Союзу, більш в одних округах, слабші в інших, без сумніву існують, тільки їх треба зняти і хотіли їх використати, користуючись знаннями і відповідними аргументами та, головним, планою і постійною працею — ствердили голови 19 з усіх 30 Округів Українського Народного Союзу під час своїх щоденних спільних нарад із затрученими в Головні Канцелярії головними виконавчими урядовцями минулої суботи, 11-го вересня. Своє твердження і висновки деякі з учасників наради потвердили найбільш переконливо, привівши зі собою та передавши під час наради подання нових членів: голова Округу Янгстаун пані Стела Волошин від секретарки 348-го Відділу пані Марії Макар 12 алікацій на 55,000 доларів забезпечення, голова Округу Твердого вугілля і секретар 164-го Відділу Тамко Бутрей з Шамоніну 10 алікацій на 22,000 доларів забезпечення, голова Округу Нью Йорк і секретар 5-го Відділу Микола Хоманчук 5 алікацій на 6,000 доларів забезпечення, голова Округу Піттсбург і секретар 161-го Відділу, головний радний Андрій Джула, три алікації на три (Закінчення на стор. 6-й)

Учасники конференції Голів Округ УНС з головними виконавчими урядовцями в суботу, 11-го вересня 1976 р.

ХОРВАТСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ВІДПОВІДАТИМУТЬ ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИМ СУДОМ ЗА ЗАХОПЛЕННЯ ЛІТАКА І ВБИВСТВО

Майже усі китайські лідери зібались у Пекіні на похорон Мао

Гонг Конг. — Майже усі китайські верховоди з 18-х провінцій і багатьох великих міст зібались у Пекіні, щоб віддати останню прислугу померлому в четвер, 9-го вересня ц.р., голові комуністичної Китайської Народної Республіки Мао Тсе-тунгві. Такого великого зібрання комуністичних верховодів не було в Пекіні від часу останнього партійного конгресу, який відбувався ще у 1973 році. Політичні аналітики припускають, що після офіційних похоронів Мао Тсе-тунга, які заплановані на суботу, 18-го вересня, можуть відбутися наради партійних верхівки, які розглядатимуть можливість наступства Мао Тсе-тунга і обсядження інших високих постів, опорожнених у партійній

верхівці і армії. Жалобними мітингами проводить сам прем'єр-міністр КНР Гуа Куо-фенг, який дуже часто появляється біля катафалку Мао в товаристві інших верховодів і членів уряду. Картина, яка була передана китайською телевізійною сіткою і яку можна було бачити в Гонг Конгу, показує таке: тіло Мао прикрито червоним прапором і квітами. Біля катафалку весь час сидить дружина Мао Чінінг Чінг. На адресу уряду надходять чисельні телеграми співчуття не тільки із закордону, але також від окремих провінцій Китаю, які на думку багатьох кореспондентів, — вказують на дальше поглиблення непорозуміння в середині партійної верхівки. Не всі провінції надіслали телеграми співчуття.

Нью Йорк. — П'ять хорватських націоналістів-установ, чотири чоловіки і одна жінка, які захопили були американський літак компанії TWA у переліті з Нью Йорку до Чикаго з 92 пасажирами та членами залоги і які після успішно проведеної пропагандистської акції в користь визвольних змагань хорватського народу піддалися на летовищі в Парижі, стануть незабаром перед судом не тільки за повітряне піратство, але також за вбивство одного ньюйоркського поліцейського та за поранення трох інших, які намагалися унеможливити саморобну бомбу на рухливій станції підземки Тайм Сквер. Усіх п'ятьох хорватів перевезла поліція в неділю, 12-го вересня ц.р., французьким літаком до Нью Йорку. Останніх 63 пасажирів, які знаходилися ще на захопленому літаку, були звільнені раніше в Парижі разом з обслугою літака, а друга бомба, яку мав при собі один із терористів та якою весь час терористи тримали в напрузі пасажирів, показалася імітацією і була зроблена тільки для постраху. Третьою бомбою, яку нібито підклали хорватські націоналісти в густо замешкалій ділянці Нью Йорку, досі не знайдено, а службовці ЕФ-Бі-Ай не змогли ще встановити чи дійсно така бомба існує. Згідно з інформацією кореспондентів, п'ятьох хорватів не мала іншого вибору, бо французький уряд поставив їх перед альтернативою: стати перед французьким судом і бути переданими режимові Тіта, який вони безпосередньо атакували, або погодитися на поворот до ЗСА і стати перед судом в Нью Йорку. Хорватські націоналісти вибрали другу можливість і їх передано поліційним чинникам Америки. Дальший полет хорватів не могли відбудувати, бо французька поліція, як тільки літак осів на летовищі в Парижі, автоматичними чергами перестріляла усі колеса в літаку, заки ще відбулася розмова хорватів з амбасадором ЗСА і представниками французького уряду. Після капітуляції, поліція встановила, що до групи п'ятих входили: Звонко Базік, 30 років, Юліанне Еден-Шульц-Базік, 27, Фрейні Пезут, 26, Петер Матовіч, 31 і Марк Власік, 29. Якщо розцінювати акцію хорватських націоналістів з пропагандистського аспекту, — заявляють деякі кореспонденти, — то вона була досягнута, бо виконані були їхні вимоги не тільки відносно розкинення летючок і закликів у багатьох великих містах ЗСА і Європи, та публікування їхніх закликів у "великій пресі" з вимогою самостійності для Хорватії, але також боротьба малого хорватського народу набрала широкого розголосу. Звонко Базік заявив кореспондентам на летовищі в Парижі: "Ми горді за нашу акцію. Не будьте заспокоєні, якщо ви почуєте про подібні акції в майбутньому. Ми оборонимо справедливу справу хоч ми тепер з кайданами на наших руках".

Югославія протестує перед урядом ЗСА

Београд, Югославія. — Ройтер інформує, що Югославія перестерегла уряд ЗСА, що позитивна реакція в користь югославських антимілітаристичних груп, які раніше захопили були літак з пасажирами, наразила на небезпеку відносин між Београдом і Вашингтоном. Пересторога була опублікована югославською пресою у агенцію ТАНОГ, яка переважно висловлює думку уряду. "Помилуються всі ті в З'єднаних Штатах Америки, які думають, що югославсько-американські відносини можна вдержати нормальними навіть тоді, коли ЗСА толерують анти-югославську терористичну діяльність", сказано в повідомленні ТАНОГ. Представник югославського уряду у Вашингтоні Радомір Паткович передав в неділю, 12-го вересня ц.р., на руки речника Державного департаменту гострий протест уряду Югославії, в якому говориться, що уряд ЗСА допустив до поширення хорватськими піратами звернення, яке також опублікували деякі американські газети, у якому вимагається самостійності для Хорватії.

Мистецькі зустрічі в СРСР під знаком "злиття націй"

Київ. — Київська "Радянська Україна" інформує про обмін мистецьких театральних груп, зокрема підкреслюючи "преважливу подію", приїзд в Україну Великого Театру Союзу СРСР, що відвідував своє 200-річчя та виступ якого став фактором "взаємобогачення" культур братніх республік. В Києві, звучали голоси славетних російських співаків, а в цей же сам час у Москві з великим успіхом виступали митці опери та балету імені Т. Г. Шевченка. "Радянська Україна" пише й про інші мистецькі обміни з "братньою Білорусією", а саме, до них приїхали митці з Української СРСР, а відтак білоруська група побувала і в Києві. "Радянська Україна" підкреслює, що "у всіх цих фактах виявляється глибинний демократизм нашого багатонаціонального мистецтва, його інтернаціональна суть, зримі риси способу радянського життя..."

Паризька опера поставить балет "Іван Грозний" під проводом совєтського балетмейстра

Париж. — У Парижській Гранд-опері готуються до наступного театрального сезону, що незабаром розпочнеться, балет С. Прокоф'єва "Іван Грозний". Газета "Известия", подаючи про цю подію інформацію в числі з 5-го вересня, аж зазначає, що "восторг", що постановець цього видива йде виключно силами самих французів, які з "захопленням" перемагають всі труднощі, бож воля не росіяни, а "цей спектакль дуже російський по кольориту, пластиці рухів, фабулі", — каже Юрій Миколайович Григорович, чільний совєтський балетмейстер, якого запрошено з Москви у Париж, щоб поставити цей, глибокоісторичний давню Росію, балет. Всі "винуватці торжества" в Парижі й Москві "новим оптимізму", їх радує така співпраця "двох" великих театрів світу коли перший раз багатьох років Паризька Гранд-опера запросила для своєї балетної трупи головного балетмейстра Вольшого театру.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

З'їзд Товариства "ВОЙКІВЩИНА"

Кергонксон, Союзівка. — В дні 25 і 26-го вересня ц.р. тут на відпочинковій оселі УНСоюзу — Союзівці відбувся Третій З'їзд Товариства "Войківщина", в якому братимуть участь колишні мешканці Войківщини з Канади і ЗСА. З'їзд проходить під гаслом солідарності з нескореною Україною і відзначає 100-річчя поселення верховинців у З'єднаних Штатах Америки. Крім звичної програми нарад і вибору нових керівників органів Товариства, учасники матимуть змогу вислухати доповіді д-ра М. Ценка і на бенкеті доповідь мгра Ярки Коморовської. Після бенкету відбудеться також товариська забава, покази нош, виступи репрезентанток Войківщини з балю преси тощо. В часі З'їзду буде також мистецька виставка еспонатів Музею Войківщини та приватних збірок.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ІРИНИ ФЕДЕНІШИН

Клівленд, Огайо. — В суботу, 18-го вересня ц.р. від 12 до 10-ї вечора і в неділю від 12 до 7-ї ранку до 2-ї по полудні тут в домі СВА, при 5720 Стейтс роуд в Пармі, Огайо, відбудеться виставка образів мисткині Ірини Феденішин, що П'ятих-тис 33-й Відділ СВА. В неділю о год. 1:30 по полудні — зустріч з мисткинею і обговорення виставки.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право в потребі вилучати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи вони є оригінальними чи ні. Коли автор собі це виразно застеріг, доданий застережний коментар з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Похвальний почин

Товариство Українських Інженерів Америки і Українське Технічне Товариство Канади, маючи на увазі посилення наступу єврейсько-російських імперіалістів на українську культуру і науку та засуди на довірчеченстві вибори українських науковців, яких Москва найбільше боїться — вирішили об'єднати свої сили і зусилля для розгортання якнайширшої оборонної акції в ЗСА і Канаді, як також на форумах міжнародних організацій для рятунку своїх колег і українських наукових вартостей.

Для розгортання запланованої акції на всю ширину, заплановано відбутися в дні 13 і 14-го листопада у Філадельфії Міжнародний З'їзд Українських Інженерів Америки і Канади, на якому будуть обговорені питання акції, що відбуватиметься спільно з іншими центральними науковими, професійними, студентськими, культурними, політичними і громадськими установами.

Почин спокх Товариств знайде напевно схвалення усіх українських організацій і установ у вільному світі та підтримку широких мас українських поселенців. З багатьох документів, підписаних видань і наукових свідків, відомо, що наприклад, в Академії Наук УРСР і інститутах України, які своїм науковим рівнем не уступають таким же установам Москви, Ленінграду й інших міст, ведеться гостра внутрішня боротьба, як за словами єврейського ученого проф. М. Пераха, який перебуває тепер в Ізраїлі, умовлено русифікацією. У зв'язку з цією русифікацією відбувається змаг, націоналістичних і русифікаторських елементів, маштаби якого величезні. Треба, очевидно, розуміти українських членів — по єврейським — "націоналістичних" науковців, каже Перах, бож відомо, що русифікаторський курс, що його підтримують російські науковці та компартія і уряд, набрав застрашуючого виду. Наукові журнали майже повністю друкується російською мовою і цією мовою ведеться також переписка і діловодство.

У зв'язку з цим, почини Товариств Українських Інженерів Америки, Канади як і започатковану вже та ведену подібну акцію Українського Наукового Інституту в Гарварді треба не тільки привітати, але й дати їй всю можливу підтримку.

Видає газети вшановано поштовою маркою

(М. Л.-ий). — Появиться 13-центова поштова марка 18-го вересня ц. р. для вшанування Адольфа С. Окса, видавця щоденника "Нью Йорк Таймс". На марці є портрет Окса, вгорі над портретом у двох рядках надпис: "Адольф С. Окс Паблішер", а внизу під портретом "13 c. USA".

Окс набув на власність "Нью Йорк Таймс", що знайшовся був у фінансових клопотах 1896-го року, й узявся заповнювати політичний його журналістичний і фінансовий стан. Газетом Окс було: "Всі вісті, що надходять, треба друкувати", і він присвятив свій часопис для того, щоб читачам подавати цінні вісті, які заслуговували на довіру. В 1918-му році

"Таймс" одержав першу нагороду Пуліцера — золоту медаль за похвальну журналістичну службу. Окс народився в Сінсінаті, Огайо, в 1858-му році; його батько й мати були емігранти з Баварії. Сім'я пізніше перенеслася до Наксвіля, Теннессі. Ще хлопчиною Окс був розностороннім, друкарським учнем, спіска складачем, а 1878-го року, коли йому було двадцять літ, став управителем "Чатануга Таймс". Завдяки Оксові "Таймс" став сильною на ногах і став одним із передових газет на Півдні. Окс був теж основником "Сатерн Ассошіейтед прес", а від 1900 аж до смерті в 1935-му році її директором.

Михайло Біда

Українсько-Американська Фундація в пам'ять Романа В. Смука

(10)

Фундація постанала з ініціативи д-ра Романа І. Смука, його родини та ініціативного Комітету, які заснували цю Фундацію в пам'ять передчасно померлого сина і брата, Романа Володимирів Смука. Тож у зв'язку з тим родина д-ра Романа І. Смука на початок дає вклад до заснованої Фундації — грошову суму 250,000 (двісті п'ятдесят тисяч) доларів.

З огляду на те, що ця Фундація є публічною інституцією, а не приватною, а тому згідно права українське суспільство повинно вкласти до Фундації певну грошову суму в готівці чи нерухомих. Українська спільнота не тільки дає вклад, але стараться розбудувати цю Фундацію та контролювати її. Капітал вложений до Фундації є основним і сталим капіталом, який є непорушним і його ніколи не можна вживати. До-

повідати вживати тільки прибуток від основного капіталу, цього відсотки, ті, що їх приносить доведена річна процентова стопа. Увесь річний прибуток від основного капіталу кожного року має бути розподілений.

Фундація є закорпорована в стейт Іллінойс з 15 червня 1975 р. із обсягом та сферою діяння на всю територію ЗСА. Також рішенням Податкового Уряду (I.R.S., Internal Revenue Service) з дня 23 грудня 1975 р. Фундація затверджена, як неприбуткова інституція, звільнена від податку, та одержала право виплати послідки жертводавцям про звільнення від податку. Так Експрт: Nt. CN-80-75-778.

Згідно Правильника Фундації — Стаття 2 постановляє, що членом корпорації може стати кожна фізична особа, корпорація, трест, товариство і т.п. через вклад

М. Мельник

НАУКОВИЙ ФОНД

Питання, яке багато говорить про наш національний характер, є: чому так тяжко дістати фінансову підтримку від української громади на того роду інституції як Науковий Фонд Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів? Чому ми не зуміли дотепер створити ні однієї своєї власної сильної інституції?

З однієї сторони ми заявляємо, що ми творимо суцільну етнічну групу тут в Америці і хотіли б, щоб та група чим довше втрималася, а з другої сторони ми не годні завважити, що безсумнівно наслідком нашої неохоти творити інституції на зразок НФ, буде скорий занепад української етнічної групи.

Коли тридцять років тому нова хвиля української імміграції прибула до Америки, суцільність української етнічної групи починала кінчатися. Народні доми були порожні, українські організації ледве кляглися, а у церквах можна було бачити тільки старших людей. Молодше покоління від української етнічної групи відійшло. Чому воно відійшло? А чому воно мало тієї групи триматися? Що та група собою представляла? Чим вона могла втримати при собі молодше покоління?

Ми, здається, не цілком усвідомлюємо собі, що ми тут не живемо на суцільній території, і тому одиноким річ, що може втримати українську етнічну групу при житті, це доплив своєї імміграції і українські інституції. Тому, що на нову імміграцію рахувати не можна, залишаються як українські інституції, серед яких НФ повинен бути дододати центральну роль. Без того роду інституцій українська громада скоріше чи пізніше стане тупом без голови.

Того роду тупом довго існувати не можуть. А це була б шкода, тому, що тільки у вужких культурних і соціальних групах людина може жити повним життям. Та навіть і держава не має повної користі з людей, що ми їх окреслюємо, "ні пес, ні баран".

Брак розуміння цієї фундаментальної аксіоми — це тільки частина нашої проблеми. Друга причина нашої незділності творити наші інституції — це без сумніву деякі негативні прикмети українського національного характеру. Нам варто б надати подумати! Адже немає на світі багато п'ятидесятилітніх іонових націй, які хотіли б мати свою державу, та через стільки літ незділності її створити. Мені здається, що ми робимо основну помилку, коли завжди списаємо вину на ворога, чи ворогів і на несприятливі обставини.

Пригляньмося трохи ближче нашим дискусіям і реакціям, які мають більшість членів безпосередній відношення до проблеми НФ. Най-

більш цікавою річчю є без сумніву заява, мовляв, велика українська наука може тільки творитися при великому чужому університеті. Разом з тим ідея критика українських інституцій, мовляв, вони собою нічого, крім сентиментальних відблисків минулого, не уявляють.

Того роду підхід — це в дійсності припущення, що українські інституції не мають ніякого вигляду на те, щоб творити велику українську науку. Звичайно, того роду припущення — це чистий нонсенс, та не в тому діло. Справа в тому, що велика кількість українців того роду тези підтримала, і тому так тяжко на НФ (та й на інші інституції) знайти жертводавців.

Чи таку пропозицію підтримали б німці, росіяни чи жиди? Про те навіть смішно і думати. Адже ж сила людської свідомості якраз і спирається на першорядних людських університетів і наукових інституцій. Отже, питання є: чому ми так скорінь і так масово погодилися на те, що ми самі нічого путнього створити не здібні? Це питання не натягнене чи переборщене, тому що в нас уже не раз люди дивилися із захвотом і підозрінням на тих, хто шукає підтримки для українських інституцій, а де-що пізніше давали гроші тим самим людям, коли вони стали виступати від імені чужих установ.

Чи це значить, що українська громада мала б перестати підтримувати курси чи дослідні українства при неукраїнських наукових інституціях? Цілком ні! Коли є заповідь, що того роду інституції за українські гроші не будуть займатися анти-українською інтерпретацією української історії і культури, тоді грошова допомога для таких інституцій — це цілком нормальна річ. Кожна культурна етнічна група це робить. Проте є різниця між нормальною підтримкою і своєю чужою інституцією (в тому порядку і з наголосом на "своєю") і просто неможливім становищем, що нам своїх інституцій підтримувати не треба, бо ми нічого путнього створити не в силі.

Друга річ, що в деякі люди зазавто пропонує, це те, що українства інституції при різних школах — це українські інституції. Виходить, що маємо українські інституції під українською адміністрацією і українства інституції під неукраїнською адміністрацією і одні й другі так само українські. Подібна пропаганда ведеться довгий час. Вона цілковито фальшива, але на жаль, надто багато людей бере це за добру монету, і чим це кінчатиметься? Воно кінчатиметься тим, що українська етнічна група залишиться без своєї власної сильної установи.

Чому український громадянин має підтримувати ук-

ЗВЕРНЕННЯ ШКІЛЬНОЇ РАДИ УККА

Від споконвіку, відколи з'явився людський життя на землі, найбільшими турботами батьків було виховання дітей і забезпечення їх майбутності. Ці справи поповняють уми народів до нинішнього дня, бо вони завжди актуальні й неперемінні, а для української нації, розсіяної по цілому світі, тим більше важливі.

Українська спільнота в країнах свого поселення мусить вести наполегливу боротьбу за своє існування, за те, щоб не розпалитися у чужому морі, але втриматися на поверхні серед етнічних груп, серед чужого довкілля. Тож її завдання — спрямувати всю увагу й працю на виховання дітей в дусі національного й релігійного, а зокрема в царині українства. Це головне й почесне завдання усіх, це вимога сьогоднішнього дня, це вимога бо-

раїнську інституцію, коли начебто така сама українська інституція при якійсь престижній школі принесе українській етнічній групі багато більше користі? Люди досвідчені питають: як може професор "Х" із своїм маленьким фондом порівнювати себе із інститутом при тій чи іншій відомій школі? Того роду люди досить природно прийшли до висновку, що підтримувати, наприклад, Науковий Фонд — це приблизно те саме, що кинути гроші в воду. І тут знову питання: чому це так легко українська громада до того роду висновків приходять? Чому вона з такою великою пошаною ставиться до українців, що репрезентують чужий авторитет, і просто не раз з киняти дивитися на тих, що виступають від імені своїх власних інституцій? Чому ми під тим оглядом так багато різниці від німців, росіян, чи жидів?

Чи пропаганда, мовляв, "інституції українства при різних школах" — це українські інституції, кінчатиме до того, щоб дістати фінансову підтримку? Цілком ні! Як я вже згадував вгорі, при певних умовах і в додатку до своїх власних інституцій такі інституції можуть бути дуже корисні для української етнічної групи. Люди, що утворені того роду інституцій зацікавлені, мають досить аргументів для того, щоб дістати підтримку без того, щоб вводити в блуд українську громаду. Вони не повинні популяризувати ідею інституцій при тих чи інших університетах коштом українських інституцій.

Ми можемо і ми повинні створити принаймні одну українську інституцію тут в Америці, яка собою дійсно щось уявляла б. Для існування української етнічної групи української інституції необхідні. Без них українська етнічна група ніколи не (Закінчення на стор. 5-й)

ротьби за збереження душі української людини, за її національну ідентичність, за її належність, що стала наголовом новою добою в історії України.

Важливу роль в житті нації має українська мова. Для розвитку національного організму вона необхідна так само, як повітря для всього, що живе на цьому світі, тому що мову треба навчати вже від раннього дитинства, розмовляючи нею наперед відомо і продовжуючи в дитячих свідченнях і підготовчих класах дошкільної. В тому напрямі слід вести постійну кампанію, пояснюючи молодим батькам про важливість навчання їх дітей української мови в підготовчих класах, а описів в школах українства. Вивчення української мови й збереження національної самобутності — це, кінчатиме, бо на землях України віками йде затяжний бій за її існування. Московські володарі сумніваються, "укази" та всілякими іншими способами забороняли вживати українську мову, а під сучасну пору, то зорганізованим державним наступом намагалися знищити її, зликувати, щоб тим чином створити так звану "єврейську націю" з пануючою російською мовою.

Шановні Батьки! Докажіть, що ці справи Вам не байдужі, що добро дітей, їх освіта й знання рідної мови, майбутність нашої нації стоять на першому місці серед наших щоденних турбот, покажіть, що у нас є розуміння й охота навчати наших малюків української мови, а при тому вщепити в їх серце любов і пошану до всіх культурних надбань наших предків. Покійний поет Б. Кравців в одному зі своїх віршів написав:

"В чужині діти — узяв я жменю злілля
І горсткою пісень, і жмут
Цілющих слів",

щоб тимі піснями й словами навчити своїх дітей любові до Батьківщини. Так і Ви, Дорогі Батьки! Плучіть за покликом своєї душі, сповняйте свій обов'язок і в місяці вересня привідайте своїх дітей, яким в календарному році сповнюється п'ять років життя, на зайняти й науку в підготовчій класі, що вже діють у Вас, місцевостях при школах українства. Там, в товаристві своїх ровесників, Ваші діти будуть звичати чудово українську мову, пісні й молитви, будуть пізнавати свою національну належність, корінь свого походження, свій наріччя.

Людина, яка знає мову своїх батьків і минувшину свого народу, є повновартим членом, все готовим стати в ряди легіону борців за його Волю.

Наталія Хоманчук
Рефер. Дошкільна Шкільної Ради УККА

ПЛАСТОВЕ НОВАЦТВО ТОРОНТА ЗАКІНЧИЛО ТАБОРУВАННЯ

Репортаж О.В.С.

Захмарене небо не давало задоволення на гарну погоду, як у неділю рано, 15 серпня, ми виїздили з Торонто на Пластову Січ в Графтон, Онтаріо. А по дорозі, напролюд, прояснилося. І сонечко з-за хмар усміхалося до новачків і новачок, що зішлись о год. 10-й на Службу Богу.

Пластовий капелан о. д. Сиротинський, з лобов'ю благословляв малих таборників на закінчення св. Літургії, а багато батьків і мешканців Оселі приглядалися, як новачки відмашерували до табору. О год. 12:30 відійшли до табору... потішало тих, що хотіли вже тут, на місці, обняти та поцілувати власників жовтих хусточок, з якими не бачилися аж 2 тижні...

Пів першої, через гарно прикрашену табору браму, батьки, як на прощу, входили до табору. Велика табору емблема на брамі вітала всіх: п'ять олімпійських коліс, вічний вогонь і напис "ЮНІ ОЛІМПІАДА 1976".

На таборній площі — Вічний вогонь!

Новачки цього року таборували в настрій Світової Олімпіади, що скінчилася саме тоді, як вони починали таборувати. І довідуємося, що всі бачили закриття Олімпіади на телебаченні... в таборі... А під час табору бачили фільми з попередніх Олімпіад та свіжі прозріння з останньої, монтреальської.

Настрій спортивний. Всі радісні, веселі, показують батькам прикраси табору, куренів, поодиноких кімнат. Це вперше, що в Торонті таборують новачки і новачки разом. Спільно прикрашена ідеальна в стилі Олімпіади мабуть ледве вийде за голондних юних олімпійців.

Світова Олімпіада мала 43 знаки — символи спортивних спортовців. І ними прикрашена ідеальна. (Виконала бунчукна І. Дячко). Кімнати команди прикрашені офіційними олімпійськими афішами зі спортовцями.

Довідуємося, що дівчата знає спорт називати по-англійськи і по-українськи, і в часі табору всі сильно вправлялися, щоб сьогодні взяти участь, — подумайте! — у власній олімпіаді...

Ледве докинемося 3-ої години. Ходимо по Пласто-

вій Січі, де відбувається традиційний фестин. Тут можна наїстися, відварити кашу до печива з кавою, та зустріти друзів від торонто-ців до гостей з Австралії. У веселому товаристві швидко минає час і швидко знову на табору площу.

Яке ж наше здивування, як перед куренями стоїть понад 100 хлопчиків і дівчаток у білих сорочках, на яких той сам знак: 5 олімпійських коліс, вічний вогонь і напис "ЮНІ олімпіада 1976".

Іхні олімпіади — братчики в таких же сорочках, тільки червоних. А "де вища" братія в блакитних. Тут і командантка новачок, пл. сен. Квітка Сиротин, і командант новачків, пл. сен. Андрій Харак... відразу пізнають, хто є ким на таборі!

Новачки новачки святочно підпалюють смолоскип від вічного вогню. Виймає через спортову площу до байсейну... За ними вимашерували новачки, юні олімпійці зі своїм проводом.

Перші змагання в басейні. Різні вікові групи, різні категорії, включно зі штафеткою. А замість олімпійських медалей, на підвищенню святочно роздає жсклових стрічок...

А тоді легка атлетика. Тут і біг на коротку відстань, і на довгу, і скок у височину і далечину, і навіть футбольні змагання "за чашу", якими енергійно судують станичний, пл. сен. Я. Соколик...

Після змагань, та роздачі стрічок, закриття табору. Новачки та новачки стають останній раз цього літа лавами під прапорами. Ще роздає посвідок відбута табору, іспитів відлоску, відзначок. І знову — на білому тлі 5 олімпійських коліс, вічний вогонь (проект братчика Р. Хабурського). Діти гордо все стискають в кулачки і підіймають голівки вгору: два прапори: червоний і білий, кленовий листок та блакитно-жовтий поволі — поволі опускаються на магіт... В горлі щось стискає, робиться шкода, що вже кінче. Це мій найкращий табір — проголошує багато з них, несучи гарний спомин у будні життя.

* (Роботи обозного, ст. пл. В. Соколика).

Совети критикують книгу Г. Сміта „Росіяни”

Київ. — В Київській "Радянській Україні" появилася критична стаття М. Скулєнка п. н. "Містер Сміт потрясє". Автор статті пише, що "не звачаючи на солідний обсяг, книжка під назвою "Росіяни", яка вийшла з-під пера колишнього кореспондента "Нью Йорк Таймса" у Москві Х. Сміта, могла б лишитися в Сполучених Штатах непоміченою: про Радянський Союз пишуть чимало та вона була "гучно" розрекламована і на протязі одного року її перевидавали чотири рази. М. Скулєнко пише, що підтримав її ті політичні кола Америки, які ввесь час в пошукуванні, щоб... торпедувати "розрядку міжнародного напруження". Пречия навіть в-во "Нью Йорк Таймс", що видає цю книжку, написало: "Висновки Хедрика Сміта потрясуть спокійну атмосферу розрядки". Далі автор пише, що Г. Сміт, прикриваючи свої мотиви, мовляв, ця книжка написана, щоб американці, пізнавши життя росіян, їх краще зрозуміли, аби прямо написав антирадянську книжку, щоб "підірвати довіру між народами, кинути тіль на радянських людей, перешкодити розвитку позитивних відносин між США і СРСР". М. Скулєнко особливо підкреслює, "силкування Х. Сміта віднайти нові класи у Советському Союзі, називаючи їх "антисоціалістичними класами". М. Скулєнко закидає автору книжки винуку про те, що советські громадяни "в душі містичні, релігійні, забобонні люди", закидаючи йому обмеженість в лінійному знанні, бож "советські люди" не тільки згадують Бога, але й чорта. Г. Сміт пи-

ше про те, що "советські люди" тільки й думають про те, щоб "зтекти від радянської дійсності". А це, на думку Скулєнка, вже цілковито неправильно. Також автор статті закидає неправильність Г. Сміта в оцінюванні молоді, мовляв, він повторює "давні байки буржуазної пропаганди про нездоланну прірву, написавши це й про те, що молоді в Советському Союзі це "суцільні циніки", які "давню втратили громадянські ідеали". Далі пише М. Скулєнко, що Г. Сміт, "удаючи з себе рівного захисника інтересів жіноцтва, манірно обурюється "чоловічим шовінізмом", який начебто існував в Радянській країні", а жінок в Советському Союзі називає "вільними, але не емансипованими". Це, на думку М. Скулєнка, написане на те, щоб довести, мовляв, "нерівноправне становище жінок в Радянському Союзі".

М. Скулєнко не може простити Г. Смітові, що коли він ілюструє культуру "советського народу", висловлюється, що "культура в цій країні починається з кімнати п і с а н я н я м я ж м е н ь к и з р а д н и к і в". А ці інформації, пояснює автор, він не приймає від нікого іншого, а знаходиться поміж "відщепенцями", які для Г. Сміта були джерелом інформації. "Вся книжка в цілості — в оцінці советського критика, підспівана низької вартості анекдотами, щоб представити у "спотвореному світлі наше суспільство, наш народ, радянський спосіб життя".

Ціль Г. Сміта і в-ва "Нью Йорк Таймса" — виразна — "підставити бомбу під атмосферу розрядки" — пише М. Скулєнко.

(Київ)

Фундація приймає всякі пожертви, як в грошах так і в нерухомих, цебто будинки, фарми, записи і пожертви на означені цілі.

Місце осідку Фундації: Ukrainian-American Foundation, 2054 West Chicago Ave., Chicago, Illinois 60622. Tel. (312) 278-6455.

На медичні Темі

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МХК. МИХАЛЕВИЧА. 338 сторінок. Ціна 7.00 дол.

80 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Смук (батько), пані Стефанія Смук (мати), пані Аліна Глюрлія Лютер з Смука (донька) і пані Маргарита Смука (дружина покійного Р. В. Смука).

Ініціативний Комітет: д-р Петро Мошук, Іван Деркач, Український Народний Союз — репрезентант мгр Уліна Дячук, "Провидіння" — Союз Українців Католиків в Америці — репрезентант мгр Степан Скоробач; Український Робітничий Союз — репрезентант п. Павло Коновал; Українська Народна Поміч — репрезентант п. Микола Левинський; Катедра св. Володимира в Чикаго — репрезентант протопревітер Федір Білецький; д-р Павло Пундів; проф. д-р Михайло Біда; мгр Володимир Ничай; іжик. Володимир Огаренко; мгр Миколу Приймач; проф. д-р Ярослав Комаринський; проф. д-р Дмитро Штогрин; проф. д-р Петро Стерчо; проф. д-р Юрій Федиский; п. Микола Домашевський; п. Володимир Засадний; мгр Василь Івачук; п. Іван Сарваді.

Як видно з повшого, то склад осіб Дирекції Фундації складається з досить авторитетних та загальнознаних людей, які посідають різні професії, або є репрезентантами великих братських заповідних союзів, що офіційно відкриті Українсько-Американської Фундації в пам'ять Романа Володимирів Смука в Чикаго відбудеться якраз у 200-річчя Американської Незалежності і 100-річчя нашого українського поселення тут, на вільній землі волелюбного Вашингтона.

Фундація прийматиме всякі пожертви, як в грошах так і в нерухомих, цебто будинки, фарми, записи і пожертви на означені цілі.

Місце осідку Фундації: Ukrainian-American Foundation, 2054 West Chicago Ave., Chicago, Illinois 60622. Tel. (312) 278-6455.

На медичні Темі

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МХК. МИХАЛЕВИЧА. 338 сторінок. Ціна 7.00 дол.

80 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

УКРАЇНСЬКИЙ ТРІУМФ

СТОРИНКА ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ
200- і 100-РІЧЧЯ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Український тріумф

Більш як два роки невпинної і невтомної, хоч і не все вдячної, праці українського Громадського Комітету для відзначення у Філадельфії цьогогорічних ювілеїв 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці — не пішло на марну. Віра у добру справу промостила дорогу українському мистецтву і культурі у широкий світ, поширила добре ім'я української культури, мистецтва, пісні і танку, української книжки і науки, словом нести добре українське вільне ім'я у можливо найширші круги американського й інтернаціонального світу, — була тим ідейним стимулом, що не дозволяв членам Громадського Комітету на чолі з його головою опускати рук навіть у критичних моментах своєї праці, яка не все знаходила належне й одностайне зрозуміння серед усіх прошарків нашої громади. Ця віра у добру справу була постійним рушієм і наказом незломно сповняти прийняте на себе добровільно завдання.

І ця віра у добру справу і невпинна праця дали у висліді успіхи, не звичайні, а небували, успіхи не тільки Громадського Комітету, а цілої громади, принесла тріумф українському імені у широких колах неукраїнського світу.

Годі в рамках цієї статті перерахувати усі ті українські імпрези, концерти, виступи поодиноких ансамблів, виставки, публікації, що почерез два роки постійно свідчили перед широкими кругами інтернаціональної публіки про українську культуру і у висліді дали одну велику й успішно завершену цілість.

Українська образотворча виставка з участю коло 50 мистців, виставка народного мистецтва і концерт у Музеї Пенсильванського Університету в листопаді 1975 р., численні участі та виступи українських хорів і танцювальних ансамблів у різних міжнародних програмних заходах, участь у інтернаціональному фестивалі, шеститижнева виставка народного мистецтва у Болч Інституті в червні-липні 1976 р., знову ж з черги одностайна образотворча виставка корифеїв українського мистецтва: Архипенка, Гриценка, Гніздєвського і Крука та виставка народного мистецтва у Музеї Пенсильванського Університету в серпні цього року, двомісячна виставка української книжки у серпні і вересні тепер у Бібліотеці Пенсильванського Університету, прокламативні Українського Тижня губернатором Стейту Пенсильванії і посадовцями Філадельфії, кожнорічна програма цього тижня із показами українського мистецтва на гучульському виставці, показ вишивання, дереворізи, писанки, писанок, кераміки, самостійні хоріві й танцювальні концерти у „Фолклайф“ павільйоні і в театрі Індепенденс Молл і надзвичайно успішне завершення Українського Тижня великою маніфестацією українського співочого, музичного й танцювального мистецтва, зареєстрованого гідно його чоловими носіями підчас Українського Фестивалю „Гомін України“ уперше в історії Філадельфії в літньому амфітеатрі Робін Гуд Делл при участі понад п'ятнадцяти тисяч публіки, — це все у цілості разом дало у висліді український тріумф.

Ми вийшли із нашого вузького гетта. Завдяки праці українського Громадського Комітету ми вивели українське мистецтво із малих українських хатніх кімнат у широкий світ, у те місце, де місце корифеїв українського мистецтва і скульптури — у Музеї Університету Пенсильванії. Ми показали українську книжку не перед нечисленими нашими відвідувачами у малій спортивній залі, а на професійному пожемі перед широкими кругами майбутніх керівників американського публічного життя — університетської молоді і професури у Бібліотеці Університету Пенсильванії.

Ми видали коло сто п'ятдесяти тисяч примірників різного роду публікацій англійською мовою і поширили їх, де тільки була змога. Ми здобули не тільки офіційне визнання і призначення урядових чинників стейтської і міської адміністрації, але також ми призначили для українського імені прихильність і великий розголос у місцевих американських радіо, телевізій та в американській щоденній пресі через цілий час Українського Тижня, що не все так легко дотепер удавалося. А Український Фестиваль „Гомін України“ в Робін Гуд Делл із участю чолових носіїв українського співочого, музичного і танцювального мистецтва був тріумфальним завершенням українського успіху перед 15-тисячною публікою.

Підсумовуючи, — це все не лиш велика культурно-громадська праця ювілейного Комітету, це праця, що має свій вимовний і далекосягний політичний характер і значення. І це слід захищати як не одну з найбільших заслуг і успіхів Громадського Комітету.

А вкінці, — ми здобули назад віру у себе самих. Ми здобули назад нашу громаду, яка своєю масовою участю в Українському Фестивалі в Робін Гуд Делл здала іспит зрілості свого державницького думання і діяння, і доказала, що їй є все близький серцем і дорогим — Гомін України!

Виставка Української Книжки

Ця двомісячна виставка у рамках книжки під загальною назвою „Українці в Америці“ у головній Бібліотеці Пенсильванського університету (Чарльз Петтерсон Ван Пелт Бібліотека) при 34-й і Волнат вулицях у Філадельфії обіймає в селекції в англійській й українській мові різні ділянки українського життя у ЗСА, показуючи зв'язок поселення з Україною, а далі — українське мистецтво, літературу з особливими підкресленнями дитячої літератури, джерельні матеріали, наукові установи, пресу, громадське життя, рух спротиву в Україні і його підтримку українцями в поселенні тощо. Це виставка, за словами директора Бібліотеки ДеГенаро, на високому культурному університетському рівні, що показує вартість української книжки як добрим джерельним показником для усіх, а зокрема для студіюючої університетської молоді. Підготувала Комісія виставки української книжки при Громадському Комітеті, зложена із досвідчених у тому ділі людей, професійних бібліотекарів, архіварів й університетських професорів із складі: д-р Роман Кос, федеральний бібліотекар — голова, та члени: д-р Наталія Пазузняк, мгр Марта Тарнавська, архівар Софія Геврик та інж. Тит Геврик.

Виставка відкрита кожного дня від 1-го вересня до 28 вересня у головній бібліотеці Пенсильванського університету при 34-й і Волнат вулицях у звичайних годинах праці бібліотеки (у вересні від ранніх годин ранку до пізньої ночі, включно із суботами і неділями).

Український Тиждень

З нагоди Українського Тижня у Філадельфії у відповідь на запрошення Громадського Комітету звеличили своєю присутністю українські відзначувачі ювілеїв незалежності Америки і 100-річчя українського поселення, при нагоді свого приїзду на 41 Екзистенційний Конгрес, наспіли на руки голови Громадського Комітету архисейські благословення та привітальні побажання успіху праці для добра народу від Іх Блаженства Патріарха Йосифа, який з причин заборони Ватикану не міг особисто приїхати до Філадельфії у тому часі.

На програму Українського Тижня складалася постійна виставка народного мистецтва у спеціально побудованому павільйоні „Фолклайф“, щоденні живі покази із народного мистецтва протягом дня та виступи місцевих співочих і танцювальних ансамблів ввечорами.

У перший день Українського Тижня, понеділок, 9 серпня, уся програма разом із заповідним концертом мішаного хору „Кобзар“ була відкрита через зливний дощ і сподіваний гураган.

У вівторок, 10-го серпня — початок великого українського успіху, павільйон „Фолклайф“ виповнений вщерть під час виставки народного мистецтва й ентузіастичне захоплення публіки підготувалим виступом танцювального ансамблю „Волошки“ під керівництвом Зої Граур-Корсун.

Середа, 11-го серпня, принесла надзвичайний успіх і розголос у місцевій американській пресі. Показ танцю на гучульському виставці, що його перевела п-і Евдокія Сороханюк у стилізованому гучульському строї, та показ дереворізи членом „Черемош“ Михайлом Луццем (також у гучульському строї), відвідувачі кореспонденти цього дня на першій сторінці у двох поплудневих виданнях „Вольтеґен“ велику кольорову знімку Михайла Луцця під час показу дереворізи. Увечері у середу у

Книжка „Українці в Пенсильванії“

Після відбутх імпрез черговим дуже важливим, хоч і останнім для зреалізування з різних технічних причин, завданням Громадського Комітету у Філадельфії у цілому намічених планів відзначувати 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці книжка „Українці в Пенсильванії“ англійською мовою, призначеною для інформації англомонових читачів.

Ця публікація обіймає перегляд українського життя у Пенсильванії на протязі

сторічного поселення, причому багато місця зокрема присвячено Філадельфії, як центрові українського громадського життя. Підготувала Редакційна Комісія Комітету у складі: голова д-р Олександр Лужницький та члени: д-р Наталія Пазузняк, Михайло Елько, інж. Олег Черняківський, д-р Марія Струтинська, Тая Кравчик і Надя Дячук.

Книжка добігас свого кінцевого етапу коректи і незадовго появиться друком у накладі 10,000 (десять тисяч) примірників.

Образотворча виставка

Перша одностайна образотворча — мистецька виставка, що відбулася з рамени ювілейного Громадського Комітету у Філадельфії в музеї Пенсильванського університету в листопаді минулого року, обіймала твори 50-ох українських мистців і скульпторів.

Цьогоорічна, друга з черги ціломісячна мистецька виставка в тому ж музеї у серпні п.р. обіймала тільки твори чотирьох чолових репрезентантів українського мистецтва і скульптури: О. Архипенка, О. Гриценка, Я. Гніздєвського і Гр. Крука. П'ять виставок відкрили, враз із виставкою народного мистецтва і української книжки, відбулося 31-го серпня.

спішно виступає перед численною публікою „Танцююча Софія“ — хореограф Зої Граур-Корсун, виконавці: Маруся Штань, Оріся Гевка, Володимир Халко, Галі Халко, І. Бандера.

Четвер, 12-го серпня, — велике зацікавлення показом вишивання, що його перевела п-і Ірена Прончак.

П'ятниця, 13-го серпня 1976 р., — історичний день тріумфу доброго українського імені. Удень у павільйоні „Фолклайф“ показ кераміки п. Іреною Татарською, а увечері — кульмінаційна точка Українського Тижня у Філадельфії, тріумф української пісні, музики й танцю — Український Фестиваль „Гомін України“ у Робін Гуд Делл при участі понад 15 тисяч глядачів, — небувала маніфестація доброго українського імені, підтверджена і визнана офіційною Грамотою Призначення від Управління міста і ювілейної агенції „Філадельфія '76“.

Субота, 14-го серпня, — продовження українського успіху. Показ писання писанок відомою писанкаркою Марією Мазур збирає сотні зацікавлених американців, а по полудні павільйон „Фолклайф“ аж стрісається від безупинних оплесків публіки, коли гучули в танцювальному ансамблі „Черемош“ під керівництвом Дмитра Сороханюка „танцюють, аж си порох курить“.

А в неділю, 15 серпня 1976 р., — тріумфальне закінчення Українського Тижня у Філадельфії у спеціально побудованому для ювілейних імпрез літньому театрі на Індепенденс Молл. Три філадельфійські танцювальні ансамблі: „Черемош“ (кер. Д. Сороханюк), СУМА (кер. М. Войчук) і наші „Волошки“ (кер. Зої Граур-Корсун), викликають захоплення і бурі ентузіастичних оплесків півторитисячної публіки.

Український Тиждень у Філадельфії — це щось куди більше, як великий успіх праці Громадського Комітету, — це велетенський успіх цілої української громади, — це небувалий досі успіх доброго українського імені взагалі.

Certificate of Official Recognition

Accorded to

The Ukrainian Bicentennial Committee

For Participating in Philadelphia's Observance of the Nation's Bicentennial, 1776-1976

By

Philadelphia '76, Inc.

and

The City of Philadelphia

HONORABLE FRANK RIZZO
Mayor, City of Philadelphia

RICHARD C. BOND
Chairman, Board of Directors

Фестиваль „Гомін України“

Український Фестиваль „Гомін України“, що відбувся заходами ювілейного Громадського Комітету у Філадельфії в п'ятницю, 13-го серпня ц.р., перший раз в історії Філадельфії у літньому амфітеатрі Робін Гуд Делл, пройшов із надзвичайним успіхом при масовій участі глядачів у числі понад 15 тисяч осіб.

В ньому брали участь чолові носії українського співочого, музичного і танцювального мистецтва: співаки, при фортепіановому акомпанюванні піаніста Томи Гринькова; меццо-сопрано Рената Бабака, солістка Львівської опери і Большого Театру, бас-баритон Андрій Добрянський, соліст Метрополітаної опери в Нью-Йорку, світової слави піаніст-віртуоз Роман Рудницький, мішаний хор „Кобзар“ з Філадельфії під диригентурою Роксолани Гарасимович при фортепіановому супроводі Томи Верді, Українська Капела Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту під диригентурою Григорія Китаєвського та танцювальний ансамбль СУМА „Верховинці“ з Нью-Йорку під керівництвом Олега

Гензи. Надхнена цим „музичним бенкетом“ публіка виявила своє захоплення безперервними оплесками і вставанням з місця.

В часі Фестивалю представник міста і міської ювілейної агенції „Філадельфія '76“ Пол Гарабдіан, великий і щирий приятель українців, вручив Громадському Комітету в руки його голови д-ра Івана Скальчука в асисті декількох членів Президії Комітету Грамоту Призначення, знімка якої поміщена у сьогоднішній сторінці для задокументування в історії українців у Філадельфії. Також містимо декілька світлин із фестивалю. Нам прикро, що з уваги на обмежене місце сторінки не можемо помістити більше світлин із фестивалю та інших імпрез Громадського Комітету. Зате більше знімок було поміщено у звичайних числах „Свободи“ та в англомовному „Українському Тижневику“.

Довший і точніший репортаж про цей Український Фестиваль пера мгра Олександра Луцького був надрукований у „Свободі“ ч. 148 за вівторок, 17-го серпня.

Виставка народного мистецтва

Цю виставку, що обіймає зразки українського стилізованого народного мистецтва: народні і гучульські строї, вишивки, килими, різби в дереві, писанки, гучульську піч, мапи України із зазначенням поодиноких регіональних зразків одягу і писанок, улаштував Громадський Комітет у Філадельфії уже дотепер три рази на протязі своєї дії. В листопаді 1975 р. в музеї Пенсильванського університету протягом місяця, а в цьому році впродовж 6-ти тижнів у Болч Інституті в червні аж до кінця липня, і на протязі цілого серпня у музеї Пенсильванського університету.

Ця виставка зустріла дуже прихильний відгук не лише у численних відвідувачів, але також у професійних колах управи музею і міської агенції „Філадельфія '76“, які оцінили її як відмінно-визначну, подаючи їй візір для наслідування усім іншим організаціям виставок.

У наслідок цього офіційні кола агенції „Філадельфія '76“ запропонували Громадському Комітету продовжувати її протягом дальших двох місяців аж до кінця жовтня у виставковій приміщенні Філадельфійського Національного Банку при 421 Чеснат вул., недалеко коло Індепенденс Гол. У цьому приміщенні зараз відбуваються ювілейні виставки

Стейтів: Тексас, Mississippi, Вірджінія, Делавар і Меріленд, а пересічна фреквенція відвідувачів там начислюється на понад тисячу осіб денно.

Отже тепер уже четвертий раз з черги виставка українського народного мистецтва буде перенесена з університетського музею безпосередньо до Філадельфійського Національного Банку при 421 Чеснат вул., де буде поруч стейтських виставок відкрита на протязі двох місяців від 1-го вересня до 31-го жовтня ц.р., що є черговим небувалим досі успіхом доброго українського імені завдяки дії українського ювілейного Громадського Комітету.

Ці виставки підготувала Комісія Народного Мистецтва Комітету у складі: інж. Стефанія Пушкар — голова, та члени: Марія Мазур, Леся Березька, д-р Марія Струтинська, Дмитро Сороханюк, Евдокія Сороханюк, Стефанія Кохановська, Дмитро Ткачук і Михайло Луць, який зокрема здобув великий пропагандистський розголос для українського доброго імені на сторінках американської преси, коли місцевий щоденник „Івнинг Вольтеґен“ на першій сторінці помістив його велике кольорове фото у стилізованому гучульському строї під час показу дереворізи в рамках Українського Тижня у Філадельфії.

Список жертводавців

На Фонд Української Училища для відзначення Ювілеїв 200 і 100-річчя у Філадельфії.
По 525. дол.: Відділ Т-ва Українських Інженерів Америки.
По 500. дол.: Український Народний Союз („Свобода“) і Українська Школяниця.
По 450. дол.: Окружна Рада Союзу Українок Америки.
По 250. дол.: СУК „Провидіння“ (Гол. Управа) і УКА (Відділ).
По 200. дол.: Українська Кат. Катедра Непорочного Зачаття і Кредитова Кооператива „Самопоміч“ і НТШ (Науковий Осередок).
По 150. дол.: інж. М. Борецький, Українська Православна Катедра св. Володимира і УСО „Тризуб“.
По 110. дол.: Українська Крамниця Церковного Виряду (Кир Василь Лостен).
По 102. дол.: д-р М. Ценко.
По 100. дол.: проф д-р О. Біланюк, інж. М. Білас, Е. Білинський, крамниця хат. устаткування „Еко“, крам-

ниця п-і М. Ганусей, М. Густи, д-р М. Дидицький, гурт „Космос“, інж. М. Луцький, мгр О. Луцький, М. Мазур, І. Маркія, о. шамб. Р. Москаль, Наша Українська Школа при Осередку СУМА, Крамниця хат. устаткування п-ва М. Петришин, інж. С. Пушкар, В. Риндич, д-р І. Скальчук, Українська церква св. Іоасафа, інж. І. Харамбура, В. Циган, д-р Т. Ценк, д-р О. Черняк і мгр В. Яців.
По 85. дол.: В. Наконій.
По 70. дол.: св. п. інж. В. Качор і д-р Ю. Лудинський.
По 50. дол.: Т-во „Бойківщина“ (Гол. Управа), Станиця Б-ва 1-ої Укр. Дітячої УНА, Д. Вапчук, С. Гавриш, Український Робітнич. Союз (Злучені Від.), О. Керницький, харч. крамниця пп. Коженьовського і Пазуляка, Літературно-Мистецький Клуб, мгр О. Луцький, С. Мазурок, Кир В. Лостен, М. Насевич, М. Пришляк, УНС (Окр. Ком.), о. Т. Союз, (Закінчення на стор. 4-й)

УКРАЇНСЬКИЙ ТРІУМФ

Сторінка Українського Громадського Комітету у Філадельфії

Зредагували: інж. Методій Борецький, мгр Олександр Луцький, д-р Іван Скальчук.

Список жертводавців

(Закінчення зі стор. 3-04)

СУМА (Осер. ім. УПА), УНС (Від. 339), Українська Православна Церква св. Андрія, Д. Точковський, Гуд. Т-во "Черемош", д-р В. Чума, дир. І. Шаран і В. Януш.

По 40. дол.: Р. Гевко, о. в. Р. Грабець, В. Коруд, П. Кирпленко, СУК "Провидіння" (Від. 144) і Г. Тимків.

По 35. дол.: інж. М. Нич і О. Третьяк.

По 30. дол.: В. Гнідий, інж. І. Лисий і С. Мадилос.

По 25. дол.: інж. Р. Андрейчук, І. Бабак, кооператива "Базар", М. Баранецький, д-р Я. Бернадик, М. Бесара, о. митрат С. Білик, С. Бриндз, С. Вишнівський, д-р М. Войтович, С. Волянчук, Г. Захарко, М. Захарченко, Я. Гречка, П. Генгалло, д-р Б. Гнатюк, Т. Гринько, Дім Української Молоді, В. Зелем, Т. Іваськів, П. Кадилло, Е. Каратинський, М. Ковальчин, д-р Я. Колібабко, П. Кондрат, інж. Р. Кравців, інж. Б. Кульчицький, д-р І. Кунаш, А. Кушнір, мгр. У. Мазуркевич, крм. п-ва Лукасевича Я. Мартинюк, С. Новаківський, мгр. С. Новоженко, ООЧСУ (Об'єднання Жінок), ООЧСУ (Від. 6), Н. Павлюк, хор "Прометей", д-р Ю. Рибак, Е. Ротач, д-р В. Салак, інж. М. Сеняк, І. Свара, проф. д-р П. Стерчо, СУА (Від. 90), СУК "Провидіння" (Від. 5), УНС (Від. 82), СУА (Від. 98), Українська Бальністська Церква, Українська Громада (Клуб при 23 вул.), Українська Народна Поміч, хор при Укр. Кат. Катедрі НЗ, Д. Шобля, інж. В. Шиприкєвич, мгр. М. Шиприкєвич арх. Р. Швед і М. Яремчук.

По 24. дол.: д-р В. Кострубак.

По 21.69 дол.: мгр. В. Коліно.

По 20. дол.: мгр. Б. Артимішин, д-р В. А. Безушич, О. Бурштинський, В. Возний, мгр. В. Волчук, проф. д-р О. Гардєцький, інж. І. Даниленко, І. Даниківський, Б. Казанівський, М. Капій, інж. М. Калістий, Т. Кватковський, В. Кенан, д-р Р. Кос, Н. Кліш, І. Книгачик, Василь Куропас, Вол. Куропас, д-р Л. Кушнір, А. Левинська, Г. Лях, С. Лупацій, П. Марчежа, А. Міджак, інж. О. Німкович, інж. М. Романець, д-р В. Сілецький, М. Стефанішин, СУА (Від. 20), інж. О. Турчин, УНС (Від. 430), А. Федорович, С. Юрчак, інж. І. Жужа і д-р Я. Яремчук.

По 18. дол.: П. Капшученко (з цього 13 дол. із збірки).

По 15. дол.: О. Безборотько, В. Брикочев, М. Гавришук, С. Голь, І. Дмитрук, П. Коросель, інж. Л. Даченко, Ф. Луканович, М. С. Мак, інж. О. Мартинюк, Г. Наганд, мгр. З. Поторило, О. Сохор, СУК "Провидіння" (Від. 73), П. Тарнавський, УНС (Від. 153), УНС (Від. 324), крм. п-ва "Фантазія" (п-т О. Куц), д-р П. Федорів і О. Федорів.

По 12. дол.: СУК "Провидіння" (Від. 44).

По 11. дол.: СУА (Окр. Рада).

По 10. дол.: С. Абрам, інж. М. Алексєвич, мгр. М. Артиміш, Е. Барилка, о. Т. Барилка, М. Бачара, І. Бейсорович, І. Березицька, д-р О. Білик, Е. Білинський, Я. Бобинський, Е. Богачевський, Х. Боднар, М. Войчук, д-р А. Бойцун, інж. І. Бугай, В. Варєцький, І. Васюта, інж. В. Виницький, З. Вишнівський, Р. Вомпель, І. Вонс, І. Гаврилюк, М. Гаврилюк, Е. Гаранчук, В. Гарасевич, О. Гарасевич, д-р П. Гевка, М. Гентіш, М. Гладий, інж. Ю. Головач, проф. М. Гробоєвський, Д. Грамчак, інж. В. Гной, В. Гуд, Т. Дакіс, С. Данилів, Я. Данилів, В. Даниківський, О. Даниківський, В. Дворецький, І. Добош, П. Дорош, Я. Деміна, інж. К. Дидицький, П. Дідух, М. Дрозанчук, І. Дубіль, інж. Я. Зубаль, В. Зуляк, М. Іванішин, Г. Іней, проф. І. Ісаєв, М. Карпін, Л. Класицький, С. Кобар, Т. Коваль, інж. М. Ковальчук, інж. В. Коженьовський, інж. В. Коженьовський, О. Коженьовський, М. Колодій, В. Костюк, інж. З. Кожановський, П. Кравчук, М. Кравський, П. Кулинич, інж. С. Кульчицький, О. Куцен, харч. крм. п-ва Кушнір, інж.

Р. Левинський, рад. Д. Левчук, Ю. Лесюк, А. Лопатинський, Н. Лопатинська, В. Лудів, В. Лудів, Л. Люба, М. Мазяр, інж. О. Мамчин, Л. Маркія, М. Маслій, Е. Масляк, мгр. В. Масюк ред. З. Матла, Б. Міжак, В. Моценюк, П. Наковечний, П. Ольховський, Т. Оніль, С. Онуфрейчук, крм. п-ва "Оріон", (М. Дудилович), інж. І. Пав, В. Панчак, мгр. В. Перфецький, І. Пиртко, В. Позванюк, М. Попик, дир. І. Поратко, Ю. Поратко, Я. Потитиник, С. Прокопчук, К. Дрохурський, П. Прунько, Т. Рак, Л. Романяк, М. Саварин, М. Сарахман, Р. Сас, С. Седейко, В. Сімків, О. Сімонович, У. Сіркі, інж. І. Скіра, Б. Скульський, Д. Слободя, Д. Сорохонюк, О. Тарнавський, М. Терпелюк, В. Ткачук, Д. Ткачук, В. Д. Тодорів, Л. Трищевський, М. Туляк, інж. Т. Угорчак, У. ННП (Від. 27), УНС (Від. 397), УНС (Від. 422), інж. С. Федік, Д. Федорів, В. Федорович, І. Федорук, інж. Е. Филипович, С. Халивський, Д. Харина, М. Хромляк, О. Цікало, інж. Е. Чайковський, М. Черник, М. Черник, О. Чубата, М. Шарак, інж. О. Швед, А. Шкерин, Р. Шрамченко, О. Шула, С. Шушаріт і І. Юрєв.

По 7.50 дол.: В. Мелько.

По 7. дол.: К. Филипович і К. Лотоцька.

По 6. дол.: А. Андріян, Ю. Алянюк, Л. Бабій, І. Басараб, М. Бесара, Т. Бесара, А. Васюта, І. Борис, О. Бахвар, В. Барварів, В. Васильюк, В. Воняк, Т. Гавриш, О. Гайдуцько, А. Гарбулевич, М. Гіс, Т. Гоцинець, М. Голіней, А. Гордєчук, М. Гринько, В. Гришук, Д. Голіно, В. Деміна, І. Дзівак, Г. Діхала, М. Дікуш, харч. крм. п-ва "Еліта", Е. Завидівський, А. Зазулик, О. Зеліньський, проф. І. Жиливський, Ж. Жовнірчук, І. Жук, Г. Іваськів, І. Карадін, І. Кахнікевич, П. Кіт, мгр. Р. Кіш, А. Ковальчик, П. Кот, Г. Козак, К. Козак, А. Козел, Я. Козел, В. Коліяк, Г. Комаринська, О. Комаровський, С. Конрад, Ф. Корун, висл. бюро "Комос", М. Коцюба, І. Криж, І. Криль, І. Кунців, Ю. Лавровський, М. Лесюк, С. Лободенко, Г. Мазур, В. Максимюк, А. Марущак, Д. Матієв, Д. Матковський, М. Мізак, П. Мотрук, М. Микісвич, Нік Бар, М. Михалевський, проф. д-р І. Олександр, проф. Ю. Орський, О. Орський, проф. М. Остапів, М. Палевич, В. Патриляк, Я. Петрів, проф. І. Піддубний, В. Пітерський, І. Полішук, Р. Плахт, О. Послушній, В. Поспелов, В. Поступицький, Ю. Прокопшин, І. Пришляк, Я. Ратич, О. Рейтарівський, Г. Рипнякський, П. Ролік, інж. В. Рудавський, М. Сава, С. Семен, П. Світенько, д-р Т. Секивський, Д. Стенюк, М. Серела, А. Слюсаренко, О. Сімонович, О. Смоляк, Т. Сорочинський, СУК "Провидіння" (Від. 77), О. Стефанюк, СУК "Провидіння" (Від. 120), СУК "Провидіння" (Від. 264), мгр. О. Тарнавський, В. Ткач, П. Ткач, Т-во Воляків УПА, д-р І. Федорів, А. Фіняк, Р. Флюнт, І. Халко, І. Хаць, О. Хомин, В. Хромчак, Р. Цеган, д-р В. Ціхаський, М. Ціпак, О. Чопічук, інж. О. Шерба, проф. Л. Шваковський, І. Штрот, Х. Яницький, І. В. Яремко.

По 4. дол.: Ю. Мотика, І. О. Гайдуцько.

По 3. дол.: А. Семчук, В. Феркуляк, С. Ярема, З. Черех, Г. Лучанюк.

По 2. дол.: М. Барнась, Н. Матковський, Е. Луцків, В. Луцишин, А. Малєцький, І. М. Гутник.

По 1. дол.: П. Іваськів, П. Павлюк.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Громадський Комітет складає цією дорогою щиро подяку всім організаціям, установам та особам, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти. Комітет виражає подяку всім жертводавцям, які внесли свій внесок у підтримку української культури, науки та освіти.

Концерт "В поклони Ісусові Віри" у Філадельфії

Філадельфія (Н. Н.) — Симпатичним і на високому мистецькому рівні проведений концерт достойно закінчився мирянським з'їздом і іншими імпрезами, що їх в час Сахаристійного Конгресу в Філадельфії організував Міжрайонний Мірянський Комітет участі в Конгресі.

Концерт відбувся в суботу 7-го серпня ц. р. о 2-й год. дня у великій аудиторії середньої школи Олей. Не зважаючи на невелику погоду та літню гарячу пору, в концерті взяло участь понад 800 осіб, в тому багатоземстві. Між присутніми було кілька канцятів саксофонів.

На тлі портрету Ісуса Христа Патріарха Йосифа та емблеми 41-го Євхаристійного Конгресу об'єднаного терновим вінцем сільцетти Собору св. Юра, що служили як декорації, відкрив концерт мішаний хор української католицької парафії св. Володимира і Ольги з Чикаго, "Прометей" під диригентурою Романа Андрушак. Хор у кількості 70 осіб виконав пісню Я. Ярославця, "На стагах, на блакитних", що її заглавною парфамією вибрала сама своїм релігійним гимном. Згодом виконали кантату "Псалми Руславо" на слова Шашкевича, музика Б. Кудрика, а в супроводі фортепіано, на якому вправно грала молоденька Надя Савина. Ця чудова Кудрикова річ належить до кращих зразків нашої поважної релігійної музики, а хор "Прометей" справді віддає її величаво з усіма нюансами великого музичного твору. Те саме можна сказати про Концерт 15 Д. Борнієвського. Усі голоси групи бездоганно виконали свої частини, будучи добре зісланими, причому бачили незрівнянний хор "Прометей" в Чикаго насправді сьогодні становить одну з найкращих вокальних одиниць в Америці, виконуючи класичні і рідкісні твори української давньої і сучасної музики.

Святкове слово виголосив д-р Василь Маркус, підкреслюючи кілька елементів у своїй промові: голод Євхаристії в Україні, спричинений тривалим переслідуванням Христів Церкви, байдужість західного світу, в тому і деяких католицьких кіл до факту переслідування релігії в СРСР, та болочу справу відсутності на цьому релігійному з'їзді, яким є Євхаристійний Конгрес, нашого Батька і Патріарха. Промови закінчили: "Віримо, що в шовхливі Він перебуває з нами, де стоїть його порожнє місце, а ми всі, як один мисль, одним серцем і думкою заявляємо, що стоїмо з ним, нашим Патріархом".

Йому, Великому Відсутньому, та живим і мертвим (серед поіменно вираховано невідомо спочилого Владика-Ісуса Владика Василя Гопка), присвячено цей концерт.

Вибачення Редакційна Колегія цієї сторінки просить вибачення усіх, коли через обмеження місця не було змоги помістити на цій сторінці всі інші

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ Стан на день 31-го липня 1976 р.:

Приходи: Пожертви громади \$12,001.80
Дохід з імпрез 2,981.37
Продаж жетонів 1,205.00
Відсотки від готівки 147.88
Збірка разом \$16,336.05
Дотація "Філадельфія-76" \$30,000.00
Дотація Департаменту Розваг 1,000.00
Приходи разом \$47,336.05
Розходи: до 31-го липня разом 12,830.69
Готівка на контах \$34,505.36

Стан готівки основно змінювався у серпні у зв'язку з виданням, зв'язаним із влаштуванням 3-ох виставок та Українського Фестивалю у Робін Гуд Делл. Кінцевий розрахунок буде підсумований після закінчення усіх імпрез та видань Громадського Комітету.

Листа збирачів Фонду Української Культури за рахунок Фінансової Комісії Громадського Комітету 200 і 100-річчя і зібраними суми грошей:

Д-р Я. Бернадик — 1,322 дол., мгр. В. Коліно — 1,284.19 дол., мгр. В. Коліно і Р. Кос — 1,189.50 дол., О. Ворєцький і М. Мазур — 1,186 дол., д-р І. Скальчук — 922 дол., мгр. В. Янів — 700 дол., В. Риндич — 695 дол., інж. М. Вілас — 605 дол., дир. І. Шаран — 545 дол., Е. Вілінський — 321 дол., О. Гной — 310 дол., С. Кожановський і інж. Е. Филипович — 299 дол., І. Бабак — 270 дол., Л. Галак — 230 дол., П. Тарнавський — 175 дол., М. Пришляк — 145 дол., А. Міджак — 135 дол., інж. Алексєвич — 125 дол., інж. М. Нич — 122 дол., Н. Лопатинська — 119 дол., П. Кондрат — 115 дол., Д. Ткачук — 115 дол., мгр. У. Мазуркевич — 100 дол., П. Генгалло — 63 дол., М. Войчук — 60 дол., дир. І. Поратко — 45 дол., проф. О. Генгалло — 40 дол., Г. Тимків — 28 дол., П. Капшученко — 18 дол.

Пожертви Громади разом з руху збірок і конта Громадського Комітету дали загальну суму 12,001.80 доларів, за що Президія Комітету складає щиро подяку так усім жертводавцям, як і збірникам.

Тріо "Незабудьки" з Чикаго у складі Марії Костеліни, Олександри Савин і Віри Сурівчак з легкістю і тонким відчуттям проспівали три настроєві сучасні пісні композиції емігрантських і крайових композиторів. Мистецьким керівником тріо є Марія Плешкевич, а аккомпаньмент виконав Н. Сасин.

Два наші віртуози-інструменталісти Андрія Бриттан (скрипка) і Тома Гринька (фортепіано) виконали "Мрії" В. Косенка, "Грав" М. Березовського та "Прелюд" Р. Придлаткевича. Обидва мистці забили майстерним опануванням своїх інструментів та чудовою інтерпретацією доволі різноманітних жанрів за характером і часом написання.

Мистець слова і корифей української сцени Я. Гриняк віддало передав трагізм наших проповідників, зокрема Патріарха Йосифа. У його виконанні вишукано з "Пророка" Шевченка і поезії Р. Заводовича, "Влада нескорених" прозвучали дуже актуально й переконливо. Солостка мешко-сопрано Р. Липишак, яка володіє прекрасним голосом та ніжністю інтерпретації, проспівала чотири пісні, які добре гармонізували із змістом концерту: "Богородице Діво", А. Гнатішина, "Нема мені порадників", уривок з опери "Купала" А. Вахнянина, "Елегія" П. Майбороди і "Горіть моє серце" О. Білаша. Діти підіграли солістці квіти за П. гарне виконання названих пісень.

Під кінець ще раз виступив мішаний хор "Прометей", проспівавши "Гей, брати" В. Воробєвича, доволі складну і ліричну композицію Д. Січинського "Лічу в неволі" і "На чужині" Г. Давидовського.

Проф. Петро Зелений, голова президії Українського Світового Об'єднання, "За єдність Церкви і Народу", як речник Міжрайонного Мірянського Комітету подякував організаторам і учасникам програми за такий чудовий і пишний духовний бенкет української культури. Хор закінчив цей добре проведений і короткий (1 год. 45 хв. без перерви) концерт "Молитвою за Патріарха", що могутньо пролунала в концертній залі, як також звучала ця молитва часто в церквах та молитовних маніфестаціях в час Конгресу, зокрема на стадіоні в суботу вечір. Присутні стоячи прослухали цю, нині вже популярну релігійну пісню.

У річницю смерті Дори з Дмоховських-Левинської

Людська життя відміряє не час, навіть не події і переживання, але внутрішній зміст, яким людина своє життя виповнила. Якщо хтось у житті тільки тривав, існує, а не працює до нічого — тоді його життя пусте і начебто не мало ніякого виміру.

Усі хто пам'ятає Дору чи то із шкільних часів, з Пласту чи пізніше з підпільної праці, з Берези Картузької, таборів ДП чи врешті життя в Америці мусить ствердити, що якраз вона була людиною, яка не тільки існувала, тривала, але працювала. Вона весь час змагалася до того, щоб себе досконалити, здобувати, поглиблювати знання, вона не тільки мріяла, але старалася своїм життям реалізувати, переводити в життя. Вона не хотіла з нічого резигнувати, не хотіла йти дорогою найменшого опору, а навпаки старалася реалізувати навіть те, що видавалося могло неможливим, неможливим до здійснення. У часах і обставинах коли більшість із нас хоче жити у спокійному добробуті, Дора передусім працює над собою, здобуваючи і поглиблюючи свою освіту, шукаючи завжди за чимось новим, за знанням, за красою.

І хата там на верхах в Кетскільських горах біля Гантеру це якраз образ її мрії, яку вона зважася реалізувати не зважаючи на здивування і наше недовіря, пересичених з'їдливих

лімба. Вона хотіла бути там ближче неба, мати довкола себе свої книжки, мистецькі предмети, музику, близьких людей, а перед собою далекий вид на гори і далекі обрії, що нагадувало б їй рідні Карпати. І якраз завершуючи цю свою мрію, вона вмерла.

Смерть не страшна, страшна — це тільки дорога до неї. А її вибрала Дора теж не легкою. Бо, як тепер догадуємося, жила вона свідомо смертельною жлоби, можна сказати, що йшла крок за кроком до смерті, жила поруч неї, але жила так наче б перед нею був ще довгий щасливий життєвий шлях. Це доказ великої духовної сили, доказ волі жити повним життям до кінця. І це знову як у всім не ління найменшого опору. І така смерть у хвилині здійснення мрії це для нас наче заповіт: не тільки тривати, бути, вегетувати, а працювати. Жити повним життям, мріяти і мрію реалізувати.

І якщо смерть людини може бути щасливою то такою була смерть Дори, бо свій життєвий шлях перервала вона ядучи невинно вгору, реалізуючи, завершуючи здійснення своєї мрії: жити серед улюблених гір. Тут вона теж спочине на віки. Червона калина нехай гірдаєся їй, буде символом рідної країни, бо вона теж не тільки тривала, але працює.

У. С.

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА висловлює сердечну подяку всім членам і прихильникам Академії за внески та пожертви для Академії в 1975 році, що дало змогу продовжувати й розвивати її науково-видавничу діяльність в 1975 році.

В кінці 1976 року подамо список жертводавців-мешетатів і всіх жертводавців, що склали пожертви та внески за 1976 рік. Цей 1976 рік є Ювілейним роком УВАН у ЗСА — 25-річчя діяльності Академії в Америці.

Єдиним джерелом фінансування науково-видавничої діяльності Академії є внески та пожертви українських організацій та українського громадянства. Академія потребує фінансових ресурсів на утримання і розгортання праці Бібліотеки, що має тепер понад 50,000 книг з української, Музей-Архів ім. Д. Антоновича, що має понад 200,000 одиниць цінних наукових матеріалів. Щодо надходять нові матеріали, що їх передають особи до Академії, вважаючи, що найкраще зберігати і користуватися бібліотекою та матеріалами Музею-Архіву, що знаходяться в українських руках. Доречі, приміщення Академії, що його збудував для бібліотеки Карнегі, добре надається для збереження і переконання та використання їх для дослідних праць українськими вченими та вченими американськими та з інших країн Вільного світу.

У 25-річчя діяльності Академії у ЗСА допоможімо Академії спеціальними внесками та пожертвами на цю ціль.

Машетати Академії: Юрій Кравчук, Еріс, Па, надіслав свою пожертву з таким скромним листом: "почуваю, що мені вже недовго до кінця коротання віку — шлю хата багата" 1,550.00 дол. Д-р Константин Бризгун, Торонто, вже кілька років регу-

Управу УВАН у ЗСА та Управу П. Фундації

Український Педагогічний Інститут ім. Петра Могили в Чикаго повідомляє, що в осінньому семестрі акад. року 1976-77 відкривається черговий педагогічний курс за такою програмою:

Юрій Гасцький: Козацько-гетьманська держава — 16 годин.
Людмила Колельська: Виховна психологія — 16 годин.
Миротвор Семчишин: Українська культура (іст. огляд) — 20 годин.

УПІ Інститут (або тзв. Педагогічний Інститут) існує уже 12 років. Це самостійна, академічного типу вища школа, а викладачами є професори американських університетів (чи коледжів) і відомі українські культурні діячі. Завданням Інституту допомогти студентам поглибити і поширити їх знання з української мови-літератури-історії чи культури і на базі українських предметів подати їм основні відомості з педагогічних дисциплін (основи виховання і навчання, виховна психологія, методи навчання, проблеми етичної

Виклади відбуватимуться у приміщенні Союзу Українок Америки при 2218 В. Чикаго. Зголошення на Курс прий-має Мирослав Семчишин — на текстовішому й керамічному факультетах. Праці

ліжною є тільки дорога до неї. А її вибрала Дора теж не легкою. Бо, як тепер догадуємося, жила вона свідомо смертельною жлоби, можна сказати, що йшла крок за кроком до смерті, жила поруч неї, але жила так наче б перед нею був ще довгий щасливий життєвий шлях. Це доказ великої духовної сили, доказ волі жити повним життям до кінця. І це знову як у всім не ління найменшого опору. І така смерть у хвилині здійснення мрії це для нас наче заповіт: не тільки тривати, бути, вегетувати, а працювати. Жити повним життям, мріяти і мрію реалізувати.

ЗОЛОТА РУКА

В українській народній скарбниці є приповідка: "Цю ремісничку золоту руку". В приповідку сміло можна модифікувати й примінити до мистецтва. Тоді вона звучатиме: "У мистця золоті руки".

Метою цього мого допису є власне розказати про золоту руку мистця — жінки Ірини Банах — Твердохліб, яка дала змогу ширшій публіці — членам української громади і не-українцям оглянути твори своїх золотих рук в часі індивідуальної виставки — влаштованої від 10 і 11-го липня ц. р. в Rochester, де проживає Ірина Банах — Твердохліб. Приміщенням для виставки послужила одна із просторих залів української парафіївальної школи св. Йосафата. Спонсором виставки був 47-й Від. СУА в Rochester, до якого Ірина Банах — Твердохліб належить. Офіційне відкриття виставки відбулося в суботу, 10-го липня о год. 6-й вечора. Дочершла його Марія Крамарчук — голова 47-го Від. СУА, промовляючи двома мовами — українською і англійською, і представила зібраним гостям Ірину Твердохліб. Прелегентка скархаризувала її рівночасно, як мистця, громадянку, дружину й матері.

Докладніше про Ірину Твердохліб і її творчість розказав запрошений з Воффало голова тамшнього Відділу Асоціації Дітяч Української Культури (АД-УК) мистець Маріан Борачок. З його інформації гості довідалися ось про що: Ірина Банах — Твердохліб народилася у Винниках біля Львова. Середню освіту здобула у Львові, після чого розпочала свої студії мистецтва. Студіювала в часі двох окупаций: більшовицької і німецької. Була студенткою Мистецько-Промислового Інституту у Львові. Замітнішими її професорами були: Витовт Манастирський, Михайло Ослячук, Володимир Валас. Студії закінчила в 1943-му році. По одержанні диплому стала вчителькою рисунків і малювання в Жіночій Фаховій Школі у Львові.

Творчий шлях Ірини Банах — Твердохліб почався ще тоді, коли вона була студенткою. По закінченні студій її творчість стала більш інтенсивною, але ско-ро мусіла перерватися, бо до Львова зближалися більшовики, і треба було розлучитися з батьківщиною. Але і в тому, відносно короткому, часі мистецький дорібок Ірини Банах-Твердохліб був настільки великим, що дозволяв на участь у виставках, що їх влаштовувала у Львові Асоціація Незалежних Українських Мистців (АНУМ). З тих часів — наприклад — походять гарна картина української дерев'яної церкви — побудованої на так зв. Кайзервальді у Львові. Ірина Банах — Твердохліб була тоді членом АНУМ.

Еміграційні умовини в Німеччині (особливо до капітуляції 3-го райху) не були сприятливі для мистецької творчості. Все ж таки Ірина Банах — Твердохліб не склала рук. Вона ілюструвала видавані в Німеччині українські книжки (або робила для них віністи), малювала святкові картки й іншого виду картини. Як член Української Спільної Образотворчої Мистців (УСОМ) брала участь у влаштовуваних тією Спільною виставках.

Мистецькі руки Ірини Банах — Твердохліб могли брати повного роз

ПОВІДОМЛЕННЯ

В СПРАВІ

Зборівського Альманаха

У висліді спільної наради Зборівських Комітетів Торонто і Нью-Йорку та Видавничої Комісії, що відбулася в Торонто для 8 серпня 1976 року, оголошено повну співдію і розподілено працю для приспівання появи книги про Зборівщину.

Просимо шановних Зборівчан про спогляди з минулого Зборівщини, це так дуже побажано для доповнення згаданих професором М. Андрусом матеріалів, що їх викладає і переводить мову коректу редактор п. Богдан Говоский у Торонто.

Пожертви на видання цієї книги просимо вислати на адресу: Зборівського Допомогового Комітету: Mr. W. Lokot, 21 Kuylenburg St., Weston, Ont., Canada M9P 1C8, а спогляди, світлин та побажань, що торкаються остаточного оформлення альманаха, просимо спрямовувати на адресу секретаря Видавничої Комісії: Mr. Roman Tereshuk, 24 Meadowdale Drive, Toronto, Ontario, Canada M2Y 2N8.

За Зборівський Допомоговий Комітет в Торонто: Софрон Безубко, в. р. — Мирослав Яремус, в. р.

За Зборівський Комітет в Нью-Йорку: Богдан Чехович, в. р. — Роман Терещук, в. р.

За Видавничу Комісію в Торонто: Д-р Любомир Крохмалюк, в. р. — Роман Терещук, в. р.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

На апанування св. п. ПОМЕРЛИХ — скласти пожертви для УВАН у США за час від 18-го квітня по 1 вересня 1976 року:

П-ні Стефанія Сомерман — св. пам'яті Івана Крамарека \$ 15.00

П-ні Марія Величко — св. п. Леся Оговецької, в рінцію П-ні смерті 40.00

Пан О. Короничук — св. п. д-ра Романа Яцива 10.00

Пан А. Ратуша — св. п. д-ра Романа Яцива 10.00

Пані Стефанія Гордінок — св. п. свого мужа І. Гордінка 10.00

Пані Ганна Ширей — св. п. д-ра К. Пам'ятіського 5.00

Інж. Ірена Шох — св. п. мужа, інж. Петра Шох, в рінцію його смерті 50.00

П-ні Ольга Володимирівна Перхоронич — св. п. проф. Юрія Антоновича Перхоронича у Фонд будинку Академії 100.00

Пан Мирон Сурмач — св. п. проф. Юрія Перхоронича 25.00

Д-р Марія Ярославська — св. п. матері Софії Ярославської 100.00

Св. п. д-ра Бориса Павловича Ржепського — одержати пожертви від: 50.00

Ростислава Социньського, М.Д. 20.00

Година Вересня 20.00

Управа Академії та Управа П-ї Фондації висловлюють щире подяку жертводавцям, що склали пожертви на Академію на апанування св. пам'яті ПОМЕРЛИХ.

УВАГА! Збірка добрих, цікавих оповідань УВАГА!

„ЩЕДРИЙ ВЕЧІР“

уже вийшла в світ. Розмір П 256 бокінок. Книга присвячена 75-літтю народниці і 53-літтю журналістичної й літературної праці автора. Ціна — 8 дол. з пересилкою. У твердій оправі — 10 дол. Наклад обмежений. У продаж не поступить. Замовлення посилайте на адресу:

М. LAWRENKO

56 Stagg Street, Apt. 12A, Brooklyn, N.Y. 11208, USA

Управа 19-го Відділу СУА в Трентоні, Н. Дж.

запрошує Вас на

ХРИСТИНИ ВІДІЛУ

які відбудуться

в суботу, 18-го вересня 1976 р.

в ПРИМІЩЕННЯХ ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ СВ. СВІЩ. ІОСАФАТА

при 1195 Дуа Авіно в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ:

5:30 год. — Коктейль

6:30 год. — Христини

7:00 год. — Вечера з мистецькою програмою

9:00 год. — Забава з танцями і несподіванки

До танців приграватиме

ОРКЕСТРА БОГДАНА ГРІНЯКА

За ближчими інформаціями телефонувати

на ч. (609) 585-6769

ОБ'ЄДНАННЯ

УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО“

Запрошує Громадянство Філадельфії та околиці на

Літературний Вечір

БОГДАНА

НИЖАНКІВСЬКОГО-БАБАЯ

що відбудеться

в суботу, 18-го вересня 1976 р.

о год. 6:00 по пол.

в залі „Трибуна“

4932 North Broad Street, Philadelphia, Pa.

У програмі беруть участь: ЕВДОКІЯ ДИЧКО-ВЛАВАЦЬКА, ІВАН КЕРНИЦЬКИЙ, УЛЯНА ЛЮБОВИЧ, БОГДАН НИЖАНКІВСЬКИЙ, ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ, ЛІЗА ШАШАРОВСЬКА-ЧЕПІЛЬ.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СЕРПНІ 1976 РОКУ

Округа (осідок)	Клас. Відд.	Прав. чл. у серпні	Разом у 1976 р.
ОКРУГИ ПЕНСІЛЬВЕНІ			
Філадельфія	39	31	250
Піттсбург	18	11	88
Шамокін	20	12	72
Алленсвіл	11	4	41
Скрентон	9	—	6
Вількс Бері	9	4	19
Разом:	106	62	476
ОКРУГА МЕРІЛЕНДУ			
Балтимор	9	5	28
ОКРУГИ НЬЮ ЙОРКУ			
Нью Йорк	34	17	155
Сиракузи	—	—	—
Ютика	13	25	80
Рочестер	10	17	72
Трой	7	4	41
Вовфало	9	—	25
Разом:	73	63	373
ОКРУГИ НЬЮ ДЖЕРЗІ			
Ньюарк	22	16	91
Джерзі Сіті	11	8	55
Перт Амбой	12	12	56
Пассейк	7	2	26
Разом:	52	38	228
ОКРУГИ ІЛІНОІС			
Чикаго	35	7	130
Клівленд	20	9	72
Детройт	20	6	80
Разом:	75	22	282
ОКРУГИ ІНДІАНА			
Індіанаполіс	6	4	20
Бостон	5	3	21
Вунсакет	6	3	19
Разом:	17	10	60
ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕПІВ АМЕРИКИ			
Центральна	6	4	20
Міннеаполіс	7	—	9
Ст. Луїс	6	—	1
Разом:	19	4	30
ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	8	33
Монреаль	10	4	56
Ніагара	9	1	23
Захід Канади	18	3	32
Разом:	62	16	180
Разом здобуто чл. в серпні			
			224
Разом по 31 серпня здобуто			
			1,736

Прокляття Українського Тижня у Філадельфії

З нагоди українських відзначень 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в цій країні губернатор Пенсильванії Милтон І. Шепп і посади Філадельфії Френк Л. Різо видали офіційні Прокляття, проголошуючи тиждень від 9-го до 15-го серпня 1976 року Українським Тижнем у Філадельфії та підкреслюючи велику українську культурну спадщину і вклад українців у розбудову Америки.

Ці прокляття були відчитані під час урочистого відкриття Українського Громадського Комітетом трьох українських виставок — об'єднаної, народної мистецтва та української книжки, в суботу 31-го липня, у приміщеннях музею Пенсильванського університету.

Текст Прокляття надрукований в англомовному „Українському Тижневику“.

Микола Понеділок Рятуйте мою ДУШУ

Обкладинка та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО. Сторінок 503. Ціна 8.00 дол. СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Увага: ГАРТФОРД і ОКОЛИЦІ стейту Коннектикут!

Хор „Діброва“ в Гартфорді

З НАГОДИ 25-ЛІТЬОГО СВОГО ІСНУВАННЯ

— влаштує —

ЮВІЛЕЙНУ ЗАБАВУ

в суботу, 25 вересня 1976 р.

у залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при 961 Веверсфільд Авеню, ГАРТФОРД, Конн.

Початок забави о год. 8:30 веч.

Грас оркестра „ТЕМПО“ п. Іреней Ковалі

Столи просимо замовляти в:

Пані Стефі Палічко — 246-8167

П-ні Христини Кінах — 246-8738

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДІЛІВ УНСОЮЗУ

і УПРАВА 194-го ВІДІЛІВ СВОБОДА

в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Організують

ПОЇЗДКУ НА СОЮЗІВКУ

З НАГОДИ ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА

ЛЕСІ УКРАЇНКИ

що відбудеться

в неділю, 19 вересня 1976 р.

• Автобуси від'їдуть з-під Народного Дому, 140 Друга Авеню, точно о год. 7:30 рано, а поворот о год. 6-й веч.

• Кошти їзди й спільний обід вносять 14 дол. від особи.

• Час короткий, тому просимо зголошуватись якнайшвидше, щоб заповнити собі місце в автобусі.

• Зголошення приймають: Д-р В. Палідвор і Е. Манайчик. Тел.: 777-1836, або в Самопоміч при 98 Друга Авеню в Нью-Йорку.

• В Асторії зголошення на автобус поладжує М. Хомачук, ч. тел.: 726-4428.

Закликаємо Українське Громадянство скористатися з цієї поїздки, та бути учасниками небуденної події — відкриття статуї Великої Дочки України.

Успіхи нашої молоді

МНОГОНАДІЙНИЙ СТУДЕНТ — ГРИГОРІЙ

АНДРІЙ ХАЩЕНКО

Григорій Андрій Хащенко, син Жени і Андрія Хащенко, народився 29-го вересня 1958-го року в Жуліві у Франції коло Парижу. До Америки прибув враз з родиною 29-го лютого 1959 р. та поселився в околицях Ньюарку, Н. Дж. Початкову школу розпочав при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, закінчуючи її в публічній школі Ірвінгтону. Відтак вступив до середньої школи, студіюючи чотири роки в підготовчі до університетських студій інженерії.

Цього року закінчив середню школу в Ірвінгтоні з відзначенням і його прийняли в Ратгерський університет в Ньюарку, де відвідав ватиме залізничну інженерію.

Григорій вступив до Пласту в 1970 році і сьогодні при станції Ньюарк-Ірвінгтон. Він належить до 25-го Відділу УНСОЮЗУ від 1972-го року.

Цього року перебував на вакаціях в Європі враз зі своєю матір'ю, де відвідав свє місце народження у Франції, свою бабусю і ді-

Григорій Андрій Хащенко

дуню, Анну та Миколу Ганяків в Жуліві. При цій нагоді рівнож перебував в Ардеші, Південна Франція, на оселі Української Молоді у Франції, директором якої є його вуйко, інж. Данило Ганяк. Він також відвідав Німеччину, Австрію та Швейцарію.

Григорій грас на акордеоні, маючи за собою вже 8 років студій музики.

А. Домарацький

НАУКОВИЙ ФОНД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

буде собою багато уявлень. Науковий Фонд УААУП без сумніву може стати однією з основних того роду інституцій. Він опертир на широку базу УААУП. Із ростом НФ буде рости і зацікавлення наших найкращих людей, щоб увійти в управу і УААУП і НФ. Статут УААУП і НФ, як теж і досвід з минулого, сприяють тому, щоб на ті пости кандидували наші найліпші люди. Статут НФ передбачає теж Рад Директорів НФ. Членами цієї Ради будуть переважно представники організацій та ви-значні громадяни. Таким чином українська громада дістане вирішальне представництво у НФ. Чи ця структура не добра? Тим більше, що НФ уже дійсно таки існує і існувати буде. Чи ми дійсно хочемо втратити ще тридцять років, шукаючи ідеальної розв'язки?

І професори і громада НФ повинні підтримати. Певна кількість наших професорів має тенденцію підтримувати тільки ті інституції, у яких вони відіграють керівну роль. Тому ми й маємо так багато ініціатив у тому напрямі і так мало користі. А сильної інституції не маємо ні одної. Чи не час би уже прийти до висновку, що тільки спільними силами ми зможемо чогось досягнути?

Тож і наша громада повинна в розумний спосіб відповісти на питання: чи нам треба професійної організації професорів, чи ні? А якщо так, то чи можна жити ілюзіями, що якась організація може чогось зробити без грошей? Чи ми дійсно нездібні розбудувати інституцію, якої нам зокрема тут в Америці так потрібно? Чи ми не були б неможливо горді з того, коли б мали того роду сильну інституцію? Чи нам не варто б, принаймні в випадку НФ, прийти до переконання, що та інституція не є ніякою зацією наших політичних противників, бо вона по своїй природі не має можливості впливати на внутрішньо-політичні відносини української громади? І врешті чи може етнічна група собою чогось представляти, коли тільки десять відсотків її членів жертвують на потреби цієї групи?

БАЛЕТНА ШКОЛА

Ромі

Прийми-

Богазевської

62 St. Marks Place

NEW YORK, N.Y.

оголошує

вписи

для хлопців та дівчат

на рік 1976-77

на науку класичного балету, українських народних танців та руханки в пань-НЬО ЙОРК — вписи: в Балетній Школі — п'ятниця 10-го вересня і вівторок, 14-го вересня, від 8 до 8 веч.

НЬОАРК — 18-го вересня, Школа св. Ів. Хрестителя, від 8 до 8 веч.

Інформації телефонічно (212) OR 7-7187

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІН. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи“ та її видань: англомовного „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Листа, Ч. 3.

І. Джус, Влумфілд	\$ 25.00	П. Вільшинський, Юніон	3.00
Д-р В. Кіналь, Понкерс	20.00	В. Волошин, Вест Аясліп	3.00
П. Полішук, Нью Йорк	15.00	В. Ганицький, Вовфало	3.00
П. Добай, Клівленд	10.00	О. Гумінілович, Понкерс	3.00
П. Микуняк, Вільмінгтон	10.00	М. Мельникович,	
Я. Нестерук, Гартфорд	10.00	Лонг Аяленд Сіті	3.00
Я. Рибалт, Клівленд	10.00	В. Павленко, Філадельфія	3.00
М. Туранський, Нью Йорк	10.00	Л. Петрі, Чикаго	3.00
І. О. Яворські, Бруклін	10.00	І. Подільчук, Юніон	3.00
Г. Влонський, Чикаго	5.00	С. Прокопик, Ровей	3.00
О. Вунецький, Торонто	5.00	М. Сивий, Карнегі	3.00
І. Бекерський, Таксід	5.00	Н. Стефанів, Філадельфія	3.00
І. П. Галустик, Нью Йорк	5.00	М. Ступка,	3.00
І. Грешак, Сейнт Пол	5.00	Лонг Аяленд Сіті	
С. Грицишин, Картерет	5.00	М. Токар, Сиракуз	3.00
О. Дармохвал, Орандж	5.00	К. Шевчук, Рочестер	3.00
А. Добрянський, Нью Йорк	5.00	В. Гасанський, Парма	2.50
В. Запаранюк, Ютика	5.00	о. прот. А. Кієв,	
С. І. М. Зеляцький,	5.00	Міннеаполіс	2.50
Вест Петерсон,	5.00	М. Хомин, Філадельфія	2.50
А. Зонох, Вудгейвен	5.00	М. Андрусів, Врасуд	2.00
А. Калинович,		І. Баган, Янгсвіл	2.00
Джерзі Сіті	5.00	Я. Берестинський, Чикаго	2.00
Т. Кікуч, Чикаго	5.00	Я. Гарасовська, Чикаго	2.00
М. Кіт Джамайка	5.00	Я. Гойсак, Чикаго	2.00
М. Кічула, Елкінс Парк	5.00	П. Гелети, Вервік	2.00
О. Крошак, Пассейк	5.00	В. Дідошак, Рочестер	2.00
І. Кутний, Савт Віндзор	5.00	Г. Заричський, Плейнвіл	2.00
Н. Мартинюк, Філадельфія	5.00	Р. Костюк, Вудсайд	2.00
В. З. Мир, Філадельфія	5.00	І. Куєн, Філадельфія	2.00
М. Мицак, Марлтон	5.00	Я. Куділо, Детройт	2.00
І. Мудра, Понкерс	5.00	В. Левницький, Мейфелд	2.00
С. Небеш, Парма	5.00	С. Мазурик, Гемтрем	2.00
О. Несіна, Нью Йорк	5.00	Н. Н., Чикаго	2.00
Я. Обершини, Нью Йорк	5.00	П. Нагай, Вест Аясліп	2.00
Г. Олексюк-Магаріне,		М. Остапчук, Гемілтон	2.00
Бруклін	5.00	Д-р Р. Погорельський,	
Парафія св. Юра,		Джерзі Сіті	2.00
Нью Йорк	5.00	І. Попонич, Парма	2.00
І. Педенко, Форт Вейн	5.00	І. Сліпчєв, Парма	2.00
М. Погочський, Сиракуз	5.00	О. Сохан, Джерзі Сіті	2.00
Г. Райнгардт, Стейплтон	5.00	М. Туранський, Чикаго	2.00
А. Рутецький, Пенсакен	5.00	Т. Шкірпан, Сейр	2.00
Ю. Саліський, Рочестер	5.00	А. Шолдра, Джерзі Сіті	2.00
М. Сенко, Нью Врігетн	5.00	М. Якимів, Асторія	1.00
О. Стефанишин,		М. Маран, Нью Йорк	1.00
Філадельфія	5.00	П. Вереза, Невіл Аяленд	1.00
В. А. Цетенко, Парсіпані	5.00	Г. Вура, Джерзі Сіті	1.00
Ю. Шавалюк,		К. Вуш, Вуд - Рідж	1.00
Гакеттсгаун	5.00	Д. Гойдзюк, Чикаго	1.00
П. І. Д. Шкафаровські,		Я. Губчак, Чикаго	1.00
Понкерс	5.00	М. Дорош, Рочестер	1.00
І. Шпак, Джерзі Сіті	5.00	Г. Кієль, Парма	1.00
М. Штинда, Понкерс	5.00	М. Лещенко, Чикаго	1.00
О. Яхно, Лонг Аяленд Сіті	5.00	Р. Соломко, Чикаго	1.00
		Р. Чавс, Понкерс	1.00

МОЖЛИВОСТІ ТА ШЛЯХИ...

(Закінчення зі стор. 1-6)

тисячі доларів забезпечення та головна рідня пані Анна Гарас, голова Літальської Округи і секретарка 47-го Відділу дві аплікації на 8,000 доларів забезпечення, отже разом голова Округ привезли на ці наради 31 аплікацію на загальну суму забезпечення 94,000 доларів.

Конференцію відкрив вступним словом головний представник Носип Лісого, коротко з'ясувавши цілі наради: посприяти основні з фактами життєвого забезпечення взагалі та неперевіреним вартістю такого забезпечення в УНСоюзі зокрема, проаналізувати причини виникнення в останніх роках зменшувального успіху в організації праці та спільно заставити над існуючими можливостями пошуків організації праці та її кращих успіхів. Далше ведення нарадами перебував ініціатор, головний організатор Степан Гавриш, який і започаткував конференцію.

Доповіддю про організаційний стан УНС за всім місяцями цього року. Описав він ще доповідь про „нашу допомогу в продажі забезпечення“. Далше короткі доповіді виступили: головний касир пані Уляна Дячук про коштів адміністрації УНСОУ за про те, „які користі дає УНС членству і українській громаді“, користуючись при тому цифрами та фактами. Доповідь пані Дячук була навіть для познайомлення зі союзовими справами голів Округ до тієї міри ревізійною та переконливою для організаційних успіхів, що внісеною до одного з рекомендацій, щоб ці доповіді опублікувати в українській і англійській мовах. Не менш ревізійною для учасників наради були доповіді головного секретаря Володимира Сохана про „найчастіші проблеми між Рекордними відділом і секретарями“ та про „обслуговування

Виготовлені доповіді були спільно базові дебати, в яких взяли участь усі приватні нації конференції голови Округ: пані Анна Гарас (Алентав), Теодор Хай (Балтимор), Роман Котолоский (Болфало), інж. Ігор Фур (Клівленд), Михайло Ольшанський (Чикаго), Степан Островський (Джерзі Сіті), пані Текля Мороз (Монтреаль), Юліан Баранчик (Нюарк), д-р Михайло Снігурович (Нью Гейвен), Микола Хомачук (Нью Йорк), Іван Хомко (Пасейк), Корнеліо Галушка (Перт Амбой), Петро Тарнавський і Іван Данківський (Філадельфія), Андрій Джула (Піттсбург), Тимко Бутрей (Шамокін), мгр Іван Геврик (Вінніпег), Іван Лаба з дружиною (Вунсакет) та пані Стела Волошин (Янгстаун).

Наради включали коротку перерву на полуденок і опісля на вечерю, під час яких продовжувались розмови на теми цієї конференції, яку приватні рекомундували відбувати кожного року. Під час дебатів підкреслювалося також потреба відповідного статутного оформлення Округ УНС та їх прав і обов'язків в системі УНСОУ.

Закінчив наради ініціатор, головний організатор Степан Гавриш, коротко підсумовуючи корисний і надійний вислід цих нарад та дякуючи приватним за участь.

Успіх Любо Машока на телевізійному екрані

Чикаго (Н.Н.) На запрошення керівництва італійської телевізійної програми „Італіорама“, яка проходить кожної неділі від 6-7 вечора на каналі 26-му, виступив відомий український співак, маестро Любо Машока. В програмі його виступу входили арії з італійських опер: „Любовний наліт“, „Тоска“, „Богемська“, „Ріголетто“. Арії були проспівані італійською мовою при супроводі оркестру. Це вперше в Чикаго, а може і в ЗСА, що український співак виступав на телевізійному екрані.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Плат. пол. огол. Плат. пол. огол.

Українська культурна виставка в Рومی

Українці та інші представники вітають на Ютицькому летовищі д-ра Митрона Куропаса, спеціального асистента президента Форда для етнічних справ. У першому ряду (зліва): Ірена Запаранок, Чарльс Кобіто, Барбара Кобіто, за нею її брат Ваб Кобіто, Осина Сажно, Христя Ликтей, Наталя Гадз, Катруся Ликтей, Христя Гадз, Анна Кошикар, Йосиф Винсент, Володимир Запаранок. У другому ряду стоять: Іван Гонгар, Іван Фічик, Осина Кропельницька, І. Гонгар, о. Крилошанин Богдан Смик, Володимир Кропельницький, мейор міста Рому Віллія Ликтей, д-р Митрон Куропас, за ним Ольга Мельник, мейор міста Ютики Едвард Гена, о. Микола Сарамаха, Федора Сенько і полковник Джордж Тайнен, комендант 416-го крила повітряної Базу в Гріфіс.

Світлий Я. Ликтей

дружиною Іреною, і посади Ютики, Едварда Гені, а Ромський делегацию очолював о. Микола Сарамаха, Чарльс Кобіто, Іван Фічик, посади Рому Віллія Велентайн і Йосиф Винсент. Українські дівчата з Ютики і Рому вітали гостей у народних строях із іншими громадянами обох міст. Їхні національні сті мали також своїх представників. Джеймс Дановен, сенатор стейту Нью Йорку, і полковник Джордж Тайнен, комендант 416 крила бомбардувальників із Базу повітряних сил в Гріфіс, також були присутні.

Після привітання д-ра Куропаса на летовищі, моторада із українськими і американськими прапорами на автах відправилася до польського дому в Рому, де відбулася польська програма, а після її закінчення українська молодь з Ютики, у складі якої входили: Катруся і Христя Ликтей, Маруся Гнатів, Галина Ліщинська, Христя Фалинська і Ліда Сенько, виконала кілька танців. З українців до слова запрошено о. шамбеляна Богдана Смика, і він виступив англійською мовою гарно промовою, а завершив програму д-р М. Куропас, який у змістовій промові дав знання етнічним групам, до якої він належить, за їхній вклад у життя Америки у її 200-річчя Незалежності. Кінцеву програму закінчив о. крилошанин Смик молитвою. Польська програма була пов'язана і з польською виставкою, яка відбулася у місцевому музеї. Після її закінчення почалася українська виставка, на яку українці вже давно приготувалися. Ірена Запаранок погодилася виставити майже всі речі із своєї величезної колекції українського мистецтва, які вона назбирала на протязі довгих років. Крім п-ї Запаранок, свої речі виставили: без ніякої матеріальної нагороди, о. крилошанин Богдан і Володимира Смик, Михайло Войтович, п-ї М. Худик, О. Сажно, п-ні Галина Бейнард, п-во Кропельницький, І. Винсент, п-во Гац, А. Гац, п-во Сохана, п-во Тейлери, п-во Тичинські, п-ї П. Яремко, п-ї Г. Масель, п-во Кошикар, Лавро Полод і Оксана Лукашевич-Полон, а також п-ва: Фічики, Кульбачі, Губаль, Класовські, Кобіто, Августини, Лавруки, А. Яворська й о. Микола Сарамаха. Між організаційними виставками матеріали і література УККА, УНСОУ, українського Відділу Гарвардського Університету, української католицької церкви св. Михайла в Рومی, української католицької церкви св. Володимира і Ольги в Ютиці, української православної церкви св. Миколая в Рومی і української церкви св. Петра і Павла в Оборні. Виставка приміщувалася на другому поверсі у сімх кімнатах Історичного музею. У виставці музею стояв манекен, убраний у народний стрій української дівчини, тримаючи на руках український рушник, а перед нею — хліб-коровай, який спільно Ірена Запаранок, і

організацій, а найголовніше — в соборницькому дусі обох українських віровизнань, як православного, так і католицького. Це можна зазначувати співпраці о. крилошанина Богдана Смика і о. Миколи Сарамахи та їхніх парафій. На виставку Комітет 200-річчя Американської Революції і 100-річчя Українського Поселення в Америці приготував памфлет, за який був відповідальний голова Комітету Ярослав Ликтей. Памфлет під наголовком „Українці в Ютиці-Ромі і в Могавк Велей“, був естетично приготований із знімками української культури на першій сторінці, що складалася із трьох розділів: коротка історія України, українці у ЗСА і українське народне мистецтво. На останній сторінці поміщено карту України. На покриття коштів памфлету склали: 25 дол. голсва 57-го Від. СУА в Ютиці Анна Кошикар від свого відділу; 100 доларів — місцевий голова УККА інж. Ярослав Ликтей; 25 дол. — Володимир Смик від Сестричтва св. Володимира і Ольги; 25 дол. — Василь Рабарський від місцевого Ютицького осередку СУМА ім. Юрія Липи; 25 доларів — Чарльс Гу-

Ромсько-Ютицький Комітет 200-річчя Американської Революції і 100-річчя Українського поселення в Америці. На переді сидять із бандурою Ярослав Ликтей, за ним сидять (зліва): Осина Сажно, о. Микола Сарамаха, о. крилошанин Богдан Смик та Ірена Запаранок. Стоять: Галина Бейнард, за нею Іван Гонгар, Анна Кошикар, Іван Гонгар, Іван Фічик, Андрій Августин і Чарльс Кобіто. Світлий Я. Ликтей

Тиждень Поневолених Націй в Бостоні

Бостон, Ма. — (О.Ш.) Тиждень 18-24 липня ц. р. був офіційно проголошений, як „Тиждень Поневолених Націй“ в Массачусетс, згідно з проханням губернатора Майке С. Лукакіса. Миська Рада Бостону на пропозицію Льюїс Гікс, президента Миської Ради, 26-го липня видала резолюцію, в якій підтвердила принципи незалежності для поневолених націй.

В неділю, 18-го липня, в церкві бостонської архидієцезії на розпорядження кардинала Гумберта Мадероса, архидієцезії Бостону, відмовлено молитви за поневолених народів. Це другий рік, що кардинал Мадероса допомагає у відзначенні ТПН на заході Відділу УККА. Дня 21-го липня місцевий телевізійний канал ч. 7, WNAS передав в рамках „Боб Гілтон Шоу“ коротку програму про ТПН. Орест Шулдук, референт зовнішніх зв'язків Відділу УККА, поінформував глядачів про поневолених націй і шль ТПН. Маріяка Вальєр-Гусак, як робити вареники. В авдиторії між глядачами була вели-

REAL ESTATE
ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-8400

HELP WANTED MALE
СУПЕРІНТЕНДЕНТ 3 кімнати, опрілання, електрика, Nutley, N.J. Tel.: (201) 661-4949

Help Wanted Female
Need: Ukrainian speaking **Babysitter** for 2 1/2 yr. old girl • Live-in (own private room & board, plus salary, in new home), or commute. • September through June. • Veron, N. J. (30 min. from St. Peter & Paul Parish). • For further information call (201) 857-1709.

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документцією. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го ВЕРЕСНЯ 1976 р.
ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Влд. о год. 2-10 по пол., точно, у Вільямського. Присутність чл. притупи. — Іван Вурний, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Б-ва св. Пасафата 217 Влд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клубі, 292 Гадсон Аленіо. Присутність чл. притупи, вирішати вкладки та відібрати дивиденди членів. — Яремчук, рек. секр.

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE 3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 868-2475

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-8630
Директор **НОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Завідуючий влаштуванням похоронів в каплицях, поховальних в кожному районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

ДО ВІНАГНУ АБО НА ПРОДАЖ ОДНОРОДНИЙ ДІМ

На Флориді. Дім з повністю укомплектованим, мас дві спальні, модерну кухню, ідеально, вітально, лазничку і гараж. Велика 100 x 100 площа, спокійна і тиха резиденційна околиця, недалеко міських автобусів, догідних крамниць і української католицької церкви.

Ціна поміркована. За ближчими інформаціями звертатися до власника: STEVE DANKAI, 8301 Orchard Dr. N. St. Petersburg, Florida, 33702. Tel.: (813) 522-8845.

УВАГА! УВАГА! УВАГА! Початок шкільного року ВЖЕ ЗА ПОРОГОМ!

Пора придбати для Ваших дітей-школярів найкращі українські підручники автора — видатного педагога б.л. п. МАРІ ДЕЙКО:

„БУКВАР“	\$4.50
„РІДНЕ СЛОВО“ — перша читанка після букваря	\$4.50
„ВОЛОШКИ“ — читанка для 2-го року навчання	\$4.50
„РІДНИЙ КРАЙ“ — читанка для 3-го р. навчання	\$5.00
„СВІТАН-ЗІЛЛЯ“ — читанка для 4-го р. навчання	\$6.00
„ПРО ЦЮ ТИРСА ШЕЛЕСТИЛА“ — читанка для 5-го року навчання	\$6.50

• Вел підручники з мовними вправами та українсько-англійським словником.
• Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилати чек або поштовою переказом: „СВОБОДА“ BOOKSTORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Ф.-Чирівського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської
144 сторінок. Лексусове видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтового податку.
Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 3030 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Чому ВЕВЕРЛІ ГОВАРД повинен бути нашим асамблеменом?

• ВЕВЕРЛІ ГОВАРД знає наші проблеми. Він виростав в родині самітної матері на вельф. Він ходив до публічної школи. Він був змушений залишити міський коледж, щоб утримувати свою родину. Він був розумним, чесним, людиною, прагнучою робити (на порті) на „доку“, крамцем, поштовим службовцем, будівельником і пожежником.
• Він був народжений чотири рази за ратування людей, ризикуючи власним життям. Він змушений був піти на пенсію, коли він опалив, гасача пожежу.
• Сьогодні він працює для спеціальних дослідів, щоб запобігти репативі.
• Але праця — це лише частина його життя. Він є частиною добровільного у свій вільний час, щоб допомогти громаді.
• Він навчав англійської мови учнів, випущених з школи (без оплати). Він працював у „Фенікс-домі“, як помічник, поборюючи наркоманів (без оплати). Він є членом „Мітчел-Лама Бюро оф Директор“ (без оплати). Він є членом NENA's Health Care Board of Directors (без оплати).

ГОЛОВНА КВАРТИРА 618 East 9th Street, NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 583-1788

ПІШЛИМ ПОЖЕЖНИКА ДО ОЛБАНІ! Lower East Side 63 Ad. ДЕМОКРАТИЧНІ ПРАВНІБОРИ 14-го ВЕРЕСНЯ

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ; РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1654 р.“ \$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТЬБИ“ — мемуари 3.50
Аврам Шліфін: „У СОВЕТСЬКІЙ КАТІВНІ“. Із свідчень політв'язня 1.50
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилати чек або поштовою переказом.

„СВОБОДА“ BOOKSTORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303